

16

Tijdschrift voor Tamils in Nederland

நாளன்டு இதழ்

கவுடி 16
மத - 1994

வெளியீடு
இலங்கைக் கவச் சார்க் குழு
பெந்தராந்து

A AA IE
Post bus 85326
3508 AH Utrecht
Nederland

முகப்புகளின் வடிவமைப்பும்
எனைய படங்களும்
கே.கே.ராஜா

உ என்றோ...

1. வாசநெவவுடன்
ஒடுபோக்காணல்...
2. அதைபுகவிடச்
ஸ்ரூபநெகள் - பார்வை
- தொடர்பாடுகள்
3. உ என்கள் கருத்துக்கள்
4. கருத்தால்
ஏவ்விடாத்திடுக் - பார்வை
5. அந்தாவகியைத்தேடி
- மூலமாக பொறு
6. மாறு குங் கட வளரும்
- பார்வை
7. பூதர்மாந்துபொழி
சிலதுறிப்புகள்
- மூலமாகப்
8. இந்தவழக்கும்
இரவா வழகும்
- பார்வை
9. வள்ளுமற என்ற நச்சு
குழுக்கு மாற்றாக..

‘அஆஇ’ விற்கு இது ஜந்தாவது வயது. கடந்த காலச்சூக்களில் இது தமிழில் புகவிடச்சுஞ்சிகைகளில் ஒன்றாய் நி மிர் ந் து நடந்திருக்கிறது. காலங்களுக்கேற்ப இதனுடைய வளர்ச்சியும் தரத்துக்கேற்ப இதனுடைய வாசகர் பரப்பும் அதிகரித்துள்ளதும் இன்று எமக்குத் தெரிகிறது.

‘அஆஇ’ எல்லாவித கருத்துக்களுக்கும் களமாக இருந்திருக்கிறது. நாம் எம்மளவில் ஒரு சக்தியை ஒரு பத்திரிகைக்கூடாக வளர்த்திருக்கிறோம். புதிய ஏழுத்துக்களையும், புதிய கருத்துக்களையும் அஆஇ உள்வாங்கிப் பரப்பியிருக்கிறது அவ்வளவுதான்.

‘அஆஇ’ பல்வேறு பாராட்டுக்கள் பெற்றது போல பல கண்டனங்களையும் அவதுராறுகளையும் பெற்றுக்கொண்டது. ஆயினும் நேர்மையான விமர்சனத்தினுாடே அஆஇ வளர்க்கப்பட்டுள்ளது என்பது முற்றிலும் உண்மை.

கடந்த நான்கு வருடங்களாக இதன் வளர்ச்சியில் பங்கு கொண்ட நண்பர்கள், வாசகர்கள், ஆக்கதாரர்கள், பிற சஞ்சிகை - பத்திரிகையாளர்கள் இலக்கியச்சந்திப்பாளர்கள் அனைவரையும், தொடருங்காலங்களிலும் தங்களின் விமர்சனங்களையும் ஒத்துழைப்பையும் ‘அஆஇ’ கோரி நிற்கிறது. மனம் நிறைந்த எமது புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்.

வாக்தேவவுடன் இரு நேர்காணல்

அண்மையில் நெதர்லாந்துக்கு வந்திருந்த நவசமசமாக்கட்சியின் தலைவர் வாக்தேவநானயக்கார் அவர்களை 11-12-93ல் நெதர்லாந்து மத்திய நகரமான Utrechtல் அழுஇ சார்பில் சந்தித்து ‘இலங்கையின் இன்றைய நிலமைகள் பற்றி’ உரையாட்டோம். அவ்வுரையாடவின் சிலமுக்கியமான பகுதிகளை இங்கு பிரசரிக்கிறோம்.

கேள்வி: கொழும்பிலும் சற்றுப்புறங்களிலும் பல இளைஞர்களும் யுவதிகளும் தமிழர்கள் என்ற ஒரே காரணத்துக்காகவே கைது செய்யப்படுகிறார்களோ?

வாக: ஆம் இளைஞர்கள் யுவதிகள் மட்டுமல்ல வயதான பெண்களும் ஆண்களும் கூட கைது செய்யப்படுகிறார்கள். இன்னும் சொல்வதானால் நல்லூர்கந்தனின் பிரதம குருக்கள்கூட கைது செய்யப்பட்டார். இவர் உண்மையில் ஒரு பெளத்தமகாநாயக்க தேரோவுக்குச் சமமாக மதிக்கப்பட வேண்டியவர். இதுவெல்லாம் விடுதலைப்புவிகள் கொழும்புக்குள் ஊடுருவி விட்டார்கள் என்ற பூச்சாண்டதான். பொலிஸின் பார்வையில் ஒவ்வொரு தமிழனும் ஒரு புளி என்பதுதான். அவர்களுடன் வேலைசெய்யும் பொலிஸாரைக்கூட

அவர்கள் புலியாவே பார்க்கிறார்கள். இது மறுபக்கத்தில் டி.என்.பிக்கு ஆதாவான கொழும்புத் தமிழர்களின் வாக்குகளை பாதிக்கறதுதான்.

கேள்வி: அண்மைய பூனகரித்தாக்குதலின் பின் விடுதலைப்புலிகளுக்குரிய ஆதாவும் மதிப்பும் அதிகரித்துள்ளதா?

வாசக: ஆம் விடுதலைப்புலிகளின் ஆதாவும் மதிப்பும் கூடியிருக்கும் அதே நேரத்தில் இலங்கைப்படையணியினரின் மனோநிலையையும் இத்தாக்குதல் சிதைத்திருக்கிறது. விடுதலைப்புலிகளும் ஒரு பெரும் தொகைப் போராளிகளை இழந்துதான் இவ்வெற்றியைத் தேடி கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வகை இழப்புகளும் அவர்களிடத்திலும் - கீழ்மட்டங்களில் கேள்விகளையும் யோசனைகளையும் ஏற்படுத்தும். பொதுவாக இவ்வகைத்தாக்குதல்கள் தீங்களமக்களின் அபிப்பிராயத்தில் அதிகவளவு மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அது மட்டுமன்றி அரசுக்கும் ராஜுவத்துக்குமிடையே கூட யுத்தத்துக்குரிய நோக்கங்கள், யுத்ததந்திரம் என்பனவற்றில் முரண்பாடுகள் ஏற்படத் தொடங்கியுள்ளது. பூனகரித்தாக்குதலின் பின் இராஜுவத் தலைமைகளுக்குள்ளும் மிகமுக்கியமான பதவி மாற்றங்கள் நடைபெற்றுள்ளது. மக்களைத் துன்பத்துக்குள்ளாக்கும் இவ்வகை யுத்தங்களை நிறுத்துமாறு ஒரு சாராரும் தொடர்ந்து யுத்தம் இவ்வகையில் நடத்தப்படவேண்டும் என்கிற சோவிலிஸிட்டுக்களும் உள்ளார்கள். அரசு பொதுமக்களிடு கடுமையான - மொக்குத்தனமான தாக்குதல்களை நடத்துவதாலும் அவ்வகைத்தாக்குதல்களை முக்கியப்படுத்துவதாலும் தமிழ்மக்களின் அபிப்பிராயம் தொடர்ந்து எதிர்ப்புக்கத்துக்கே போய்க்கொண்டிருக்கிறது.

கேள்வி: தமிழர் பிரச்சனையில் தங்கள் கட்சியின் நிலைப்பாடென்ன? இவங்கையில் உங்களுக்குரிய ஆதாவு எப்படியுள்ளது?

வாசக: நாங்கள் தமிழர்களின் கயநிர்ணய உரிமைக்காப் நிற்கிறோம். அது இடதுசாரி அரசோன்று ஆட்சியில் இருக்கும்போது சாத்தியமாகக் கூடியது. தற்போது தொண்டமானின் நான்கு அம்சத்திட்டத்தை

ஆதரிக்கிறோம். இதைவேறு தமிழ், முஸ்லிம்கட்சிகளும் ஆதரிக்கின்றன. கடந்த மாகாணசபைத் தேர்தலில் எமக்கு எழுபத்தைந்தாயிரம் வாக்குகள் கிடைத்தது. ஆயினும் எமது அரசியல் செல்வாக்கு இதைவிட அதிகமானது. இன்று கட்சிகளுக்கிடையே முரங்பாடுகள் கூர்மையடைந்துள்ளது. நாங்கள் SLFP யிலுள்ள சிங்கள- தமிழ் இனப்பார்வையற்ற ஒருபகுதியினரை எம் கருத்துக்களோடு உடன்பட வைக்கமுடியும். கொழும்புத்தமிழரும் மலையகத்தமிழரும் எமக்கு ஆதாவ வழங்கினாலும் இனக்கலவரம் வராமலிருக்க வேண்டுமென்று யு.என்.பி.க்கே வாக்களிக்கிறார்கள். இவ்வகைச் சிக்கல்களுக்கு இடையேயும் எமது கட்சிக்கு பாரமுமன்றத்தில் ஒரு பிரதிநிதி இருப்பதும் மூன்று நான்கு பேர் 300-400 வாக்குகளால் மட்டுமே தோற்றுப் போனதும் எமக்குரிய ஆதாவாகவே நாம் கருதுகிறோம்.

கேள்வி: வடக்கிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம் மக்களின் இன்றைய நிலைமை என்ன?

வாச: இருநூறாயிரம் வரையான மக்கள் பல்வேறு அகதிமுகாம்களிலும் பல கட்டங்களோடு உள்ளார்கள். விடுதலைப்புவிகளின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து ‘துப்பரவாக்கிய’ வவுனியா, மன்னார் பகுதிகளில் திரும்பக் குடியேறுமாறு வற்புறுத்தப்படுகின்றனர். ஆனால் அவர்களோ இரவிலும், இராணுவம் இல்லாத பகுதிகளிலும் தமது பாதுகாப்புக்கு அச்சறுத்தல் உள்ளதாக கருதுகிறார்கள். மறுபுறத்தில் விடுதலைப்புவிகள் முஸ்லிம் மக்களை மீள் அழைத்தாலும் அரசின் கடுமையான விமானத்தாக்குலும் அங்கும் அச்சமாகவே உள்ளது. இன்று முஸ்லிம் மக்கள் இரண்டுபக்கத்திலும் பிடிப்புள்ள ஒருவகை அரசியல் கைத்தினாகவே இருக்கிறார்கள்.

கேள்வி: இலங்கையில் பெண்களின் செயற்பாடுகள் அதிகரித்துள்ளதாக குறிப்பிட்டார்கள் அதை மேலும் விபரிக்கமுடியுமா?

வாச: பெண்ணியவாதிகள் தங்களுக்கெதிரான சட்டங்களுக்கு எதிராகவும் தங்களுக்குச் சாதகமான சட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்

படாம விருப்பதற்கு எதிராகவும் போராடுகிறார்கள். பெண்ணியலாதிகள்; பெரும்தொகைப்பெண்கள் அரசாஜும் ஆண்சோவனிசத்தாஜும் பழிவாங்கப்படும் சம்பவங்களை தொகுப்பதிலும் பகிரங்கப்படுத்துவதிலும் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். சர்வதேசப் பெண்கள்தினத்தில் பெண்கள் பலர் பகிரங்கமான கூட்டங்களில் தம் மை ஈடுபடுத்துகின்றனர். புதிய ஒன்றை வெபண்களுக்கிடையில் பரவிக்கொண்டு வருகிறது. பொவிஸார் சிறுமிகளைத் தாக்கிய சந்தர்ப்பங்களில் பெண் அமைப்புகள் பல கண்டனங்கள் செய்தனர். தமிழ்ப் பெண்கள் ஆண்களுடன் சமமாய் நின்று போராடுகிறார்கள். பல தமிழ்ப் பெண்களின் ஐனநாயகத்துக்கான குரல் ஓங்கி வருகிறது. தங்களின் சம உரிமைக்காய்க் குரல் கொடுக்கிறார்கள்.

கேள்வி : படைகளும் அரசும் தீவிரமாக பத்திரிகைகள் மீதும் பத்திரிகையாளர்கள் மீதும் ஒருவித யயுமூத்தலில் ஈடுபடுகிறார்களோ!

வாச : ஆம். கிளாவித் தாக்குதலுக்குப்பின் ‘சண்டே ரைம்ஸ்’ பத்திரிகையில் இக்பால் அத்தாஸ் என்ற பத்திரிகையாளரால் ‘கிளாவித்தாக்குதலின் முக்கிய பலவீனங்கள்’ பற்றி ஒரு கட்டுரை வெளியிடப்பட்டது. புதிய ராணுவத்தைபதியோ பத்திரிகைச் செய்தி எழுதுவோருக்கு எதிரான - கெட்ட பேர் கொண்டவர். அவர் ‘சண்டேரைம்ஸ்’ பத்திரிகை பொறுப்பாளரை நேரடியாகத் தொலைபேசி மூலம் தொடர்புகொண்டு இது ஒரு நேர்மையற்ற பத்திரிகைச் செய்தி என்று தன் கோபத்தைத் தெரிவித்தார். இக்பாலின் வீட்டுக்குத் தீவைப்பேன். அவரின் கழுத்துக்கு ‘ரயர்நெக்கிளஸ்’ போட்டுக் கொழுத்துவேன் என்றும் மிரட்டனார். இக்பால் ஒரு விடுதலைப்புவி ஆதாவாளனா என்று நன்றாக விசாரிக்கும்படி பொறுப்பாளருக்கு அறிவுரை கூறினார். பலர் பெயர் குறிப்பிடாமல் ‘தொலைபேசிப் பயமுறுத்தல்’ செய்தனர். மூன்று நாட்களுக்குப்பின் னர் அவருக்கு மலர் வளையங்களும் அனுப்பப்பட்டிருந்தது. இதுபற்றி நான் பாராமுமன்றத்தில் கேள்வி எழுப்பினேன். ஆனால் அமைச்சரோ ‘நேர்மையற்ற செய்தி என்று மட்டும் அவர் விசாரித்ததாக’ பதிலளித்தார்.

**இலங்கையிலிருந்து
இதைய அப்புவ்வாவற்**

**சூடு கருந்துக்
கண்ணோட்டம்**

**அதீ
புகலிடச்
சிறுகதைகள்**

ஜோப்பிய சஞ்சிகைகளின் வரவிற்காய்க் காத்திருப்பவர்களில் நானும் ஒருவன். பலபுறத்துச் சஞ்சிகைகளின் தொடர்பும் எனக்குள்ளது. அன்றும் வழைமோல் ஒரு புத்தகத் தபால். பிரித்தபோது ஒரு கண்தியான ‘அஆஇ’. உள்ளு வியப்பால் அமிழ்ந்தது. ‘அஆஇ’ வின் வளர்க்கிப் பெறுபேறு இப்படி 14வது கவட்டில் மலர்ந்திருந்ததுகண் கு ஒருவகை நிறைவு. தொடர்வாரியாக பல சிறுகதையாளர்களையும் ஒன்று சேர்த்த ஆசிரிய குழுவினருக்கு மனம் நன்றி செலுத்திக்கொண்டிருந்தது. புகலிடச் சிறுகதைகள் பற்றிய கண்ணோட்டம் ஒன்றையும் எழுதத் தூண்டியது.

புகலிட இலக்கியம் என்றொரு பரினாமம் அகதி வாழ்வு இல்லாவிடல் எப்படித் தோன்றி யிருக்கும்? ஆகவே அகதி வாழ்வு ஒரு புதிய தமிழ் வடிவத்திற்கு வித்தை ஊன்றியிருக்கிறது என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. அதற்காக புலம் பெயர்வாழ்வை நேசிக்கிறது எனதுள்ளது கயநலமாக.

வாசித்து முடிந்ததும் சிறு

கதைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு விதமாக ஸபரிசித்தன; உணர்வு களைக்கீறின; மனம் ஒரு அந்தரா மான மன உணர்வுடன் தொங்கியது. எமது மன் பெற்றெடுத்த இந்த இலக்கியச் செல்வங்களை வைத்துப் பயன்படுத்தியவிதம் ஆச்சிரியமானது. இனி சிறுகதைகள் பற்றியதான் கண்ணேணாட்டத்தில்.....

'அடுத்த தரிப்பு'

பாக்கிஸ்தானில்... வோகா

எங்கள் சகோதரி களின் வெளிநாட்டுப் பயணத்தின் கண்ணீர் நிறைந்த அவலங்களையெல்லாம் கோட்டிருக்கிறார் வோகா. உண்மையாய் எத்தனைபேருக்குப் பயந்து முந்தானை பரத்தி அவர்கள் தமது களவுகளைச் சமந்துகொண்டு அஸ்ஸ்பாவேண்டியிருக்கிறது.

அப்படியிருந்தும் அவர்கள் வெளிநாடு போகிறார்களா என்பது தான் கேள்வி. பலதங்குமிடங்களில் சிதைக்கப்பட்டுத்தான் போகிறான்? இக்கதை படிப்பினைக்குரியதும் அனைத்து சகோதரிகளுக்குமானது. கதை எமது நாட்டிலிருந்து எழுதப் பட்டதான தோர் உணர்வு தென்படுகிறது.

'போயின போயின ...'

தேவகி இராமநாதன்

நிஜங்களாகிப் (போயின...)

போயின . . .) போன ஒரு குடும்பத்தினது சிக்கலைக் கரு நிறைத்திருக்க தேவகி இராம நாதனின் முயற்சி வெற்றியளித்திருக்கிறது. இரண்டு விடையங்கள் - ஒன்று எங்கள் பெண்கள் படும் வேதனை வெளிநாடென்று ஒடு... (உள்நாடு துரத்தியதுதான் அனேகமான உண்மை) படும் கஷ்டங்களை கதாசிரியை 'முள்ளெட்டுவது. pack பண்ணுவது, பேபல் ஓட்டுவது, நின்ட நிலையில் ஏழை மஸித்தியாலங்கள், குளிர், நாரி உழைவு, கால்நோ, வாட்டியெடுக்க... அம்மாவின் நடையும் காணி உறுதியும் எட்டிப்பார்க்க அதி வேகத்துடன் இயங்கும் கைகள்....' என்ற அடிகள் கண்ணீரும் கம்பலை யுமாய் ஆகிவிட்டிருந்த நந்தினி மூலம் காட்டும் போது அழுகை பீரிடுகிறது.

இங்கிருந்து பனம்பழும் பொறுக்கியாவது நாற்று நட்டாவது, புகையிலைப் பாத்தி போட்டவது... தானும் உண்டு, கூழாவது குடும்பத்தோடு குடித்து... பாசம் மேலிட வாழ்ந்து... என்பதையெல்லாம் மறந்து வேற்றுநாட்டில் அந்நியப் பட்டுப் போனதான வாழ்க்கையில் ஒரே ஆறுதல் குடும்பம்; தனக்கு த்துணை கணவன். அதே கணவனே ஒத்துப்போகாமல் உபத்திராவும் கொடுக்கும்போது எங்கு போவது?

பெண் என்றால் எவ்வளவு பாரங்களைச் சுமையாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். நிர்ப்பந்தங்கள் எல்லாம் அவள் மீது திணிக்கப்படுவதனால் அவள்தான் தாங்கி, அவள்தான் பாரமிறக்கி எல்லாம். அதே பெண் ணிடம் ஒரு குறையாகிலும் இருந்து விட்டால் அவள்தான் மிருதங்கமாவாள். எல்லாம் அவனுக்குத் தான். ஆனால் ஆண்கள் வேண்டியமாதிரி டிஸ் கோவிற்குப் போய் மொனிக்காவோடு கொஞ்சலாம். வேண்டுமென்றால் செய்யவேண்டியதை அதிகமாகவும் செய்யலாம். கதை- நந்தினிகளுக்காய் கவலை கொள்ள வைக்கிறது. கரு பொதுவானதாக இருந்தாலும் தனித்து விடப்பட்ட வெளியூரில் அன்னியமாக்கப்பட்டவளின் துன்பம் சோகத்துக்குரியது அதிலும் இவ்வாறு ஏதும் ஏற்பட்டால்....

வெளிநாடென்று சென்றும் குறுகிய கண் ணோட்டத்துடன் பார்க்கும் ஒரு ஆடவளின் தன்மையை தேவகி தெளிவருத்துவதோடு - பெண் களின் விடுப்புப் பேச்சும் குத்தல்களும் சிண்டை முடிவதும் இங்கிருக்கும் போது மட்டுமல்ல அங்கு போயும் தொடர்வானதாய்....

ஒரு பெண்ணின் குடும்பவாழ்க்கையே சிதறிக் சின்னா பின்ன மாவதற்கு காரணமாய் விடுகிறது. இந்தக்கதை ஆண்களுக்கும், பெண்

களுக்குமான படிபினை மிக்கது. இதுவும் உள்ளம் உருக்குவதான் ஒரு சிறந்த படைப்பு.

'இன்று புதிதாய்ப் பிறந்து...'

காள்

நெறி கொடுத்துச் செல்லும் ஒரு கட்டமான கதை. அமைவும் அழகும் தனி. சாள்ளின் திறமைகளை பலவிடங்களில் கண்டிருக்கிறேன். இது ஒரு வித்தியாசம். ஒருத்தியை கற்பனை செய்து அதுவும் அவனுக்கு ஆறே வயது. அவளைக் கொண்டே படிப்பினைக் குரிய உள்ளத்தை தொடக்கடியதைப் படைத் திருக்கிறார். இடைக்கிண்டு உண்மைகளான தத்துவங்களைச் சொல்லி எமது நாட்டின் தற்கால அமைவோடு எடுத்துச்செல்கிறார். "வளர் வளர் எத்தனை ஆயிரம் வேற்று மை களில் ஊறி ப் போய் ஒன்றுக்கொன்று குரோதமாய்..." என்ற வரிகள் என்னை இங்கும் அங்குமாய் அலக்கழித்தன. இன்னும் கொஞ்சம் போனால் "இந்த உலகம் சிறுவர்களுக்காகமட்டும் சிந்திப்பதாய் இருந்திட வேண்டும். வயது வந்த முட்டாள்கள் உலகத்தின் மீது சுமத்தியிருக்கும் குரோதங்களும், கொடுரங்களும்; எதிர் காலம் சிறுவர் கஞ்சையது என்று ஏமாற்றிக் கொண்டு..." குறிப்பால் உணர்த்திவிட்டு ஒரு அழகான

தத்துவத்தைச் சாள்ஸ் சொல்ல முனைகிறார். பூவும், பிஞ்சம் போலக் கிறுவர்கள். அவர்களது மனதும் மென்னம் சிந்தனையும் மென்னம். திமிரென்று கலங்கியும் விடலாம். தெளிவானதாக ஆகியும் விடலாம்.

அந்தப்பாற் குடங்களில் சேற்று வண்டியைப் புதைய விடாமல் பாதுகாக்க வேண்டிய கடமை பெரியவர்களது என்பது புலன்.

இக்கால யுத்த நிலவரங்கள் சிறுவர்களை எவ்வாறு பாதிக்கும் என்பன அறியப்பட வேண்டியது. இலங்கையையும் நெதர்லாந்தையும் கன்முன் கொண்டுவந்த சாள்ஸ் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்

‘தையில் ஒரு நட்சத்திரம்’

பொ. கருணாகருந்தி

இ செயா டு சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கும் ஏனை யோருக்கும் ஒரு அரு விருந்து. சிறுகதையின் ஆரம்பம் இசைக் கலைஞர் அல்லது ஒரு கலைஞர் தன் மனனவியோடு படும் பாடு பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது. போதை பற்றியதான் ஒடுதலுக்கு மத்தியில் இசை என்பதாய் திருப்பி அழகான வளைவில் ஒரு பென்னம் பெரிய மேதையின் சரிதையாக தையில் ஒரு நட்சத்திரம் அமைந்திருக்கிறது. கர்நாடக சங்கீதத்தை ஒருவன் ரசித்தான் என்றதன் பின் ஒரு

தமிழனுக்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சி பிரஸ் தாபிக்கப் படுகிறது. எங்களது எலும்போது எல்லாம் ஒரு படி மேலேதான்.

கருணாகரமூர் ததி யின் கற்பனை வித்தியாசமான வளமுள்ளது. சிறுகதை ரீதியாக ஒரு தலைசிறந்த இசைக்கித்தரையும் வெளி நாட்டு வாழ்கையின் சில பகுதிகளையும் வாசகர்களுக்குத் தந்த விதும் பாராட்டப்பட வேண்டியது.

‘கூடுகளும் குயில்களும்’

- கலைக்கெல்வன்

இப்பொழுதெல்லாம் புலம் பெயர் வாழ் தமிழர்களின் கலாச்சாரமும் நடைமுறையும் கணிசமான அளவு மாறித்தான் போய்விட்டது. அந்தந்த இடத்தில் அந்தந்த மாதிரியான போக்கிற்கு பின்னள் களும் பெரியவர்களும் மாறியே போய்விடுகின்றனர்.

கலாச்சாரம் என்பதும், மதவழிபாடுகள்; கட்டுப்பாடான போக்கு என்பதும் கேவி செய் யப்படுவனவாக அமைந்துவிட்டி ருக்கின்ற காலகட்டத்தில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

”ஆகவே“ யின் அப்துல்ஜப்பார் ஒரு முறை கூறும் போது இப்பொழுதெல்லாம் புலம் பெயர் கலாச்சாரம் என்றெல்லாம் நோக்குகையில் எமது ஈழவர்கள்

வெளி நாடு கஞ்சகுச் சென்று பிளாஷ்டிக்ஸ் அர்ச்சனையும், கோட்டு அணிந்த அடியாலுமாக மாறிப் போய் விட்டார்களே என்று கவலைப்பட்டார். கலைக்செல்வன் - இந்தக் கலாச்சாரப் பிறப்பு பற்றியும் அது எவ்வாறு தவிர்க்க முடியாததாகி விடுகிறது என்பது பற்றியும் சொல்வதற்கு "கூடுகஞ்சு குயில் கஞ்சு" என்று நகர்த்தியிருக்கிறார். புலம் பெயர்ந்து போய் அகதிகளாக இருக்கும் காலத்திலும் வயதன் தாய் தந்தையரை இந்த யுத்தங்களின் கீழ் விட்டு விட்டுப் போய் இருதலையாய்த் தள்ளாடும் பரமவிங்கம் போல் எம்மத்தியிலே இன்னும் எத்தனை....

கலைக்செல்வன் ஈழத்தை "இயந்திர மனிதர்கள் வாழும் நாடு" எனக்குறியீடாக்கியிருப்பது இங்குள்ள பிரதிபலிப்புக்களை அப்படி யே தந்ததாய் பிரேஸம்.

வெளி நாடு கள் என்ற தற்கிடையில் எத்தனை சிரமம் எத்தனை துண்பம் . செலவு சித்தாயங்கள் மத்தியில் ஊர்ச்சனத்தின் எதிர் பார்ப்புகள் . 'அங்கே இருந்து கொண்டு அவனைக்கூப்பிடு இவ்வைக்கூப்பிடு' என்ற உத்தரவுகள் எல்லா வற்றையும் சமாளித்துக் கொண்டு வெளி நாட்டு வாழ்வின் சிரமத்தைச் சொல்ல வந்த கலைக்செல்வன் கலாச்சாரம் மீறிய ஊர் ஒன்றில்- அந்நியநாடொன்றில்

வினா க்கப்பெற்றோம்

இங்கூவிடத்து

படி
காவாக்டுக்கு
போ ஸ்ராக்டு
*PADI
No.22,SebasthiarRoad
Batticaloa
SRILANKA.*

இங்கூவிடத்து

மௌனம்
காவாக்டுக்கு
போ ஸ்ராக்டு
*MOONAM
6.Square du Roule
92200NEUILLY S/SEINE,
FRANCE*

கன்ஸவிடத்து

சக்நி
வாதிக்கு
போ ஸ்ராக்டு
*P.O.Box:92192,
Bridlewoodmall,
2900Warden ave.,Scarborough
ONT,CANADA M1W3Y9.*

பெற்றுப்போட்ட பின்னள் ஒன்றின் மீறல் நிலையை அழகாகச் சித்தரித்துள்ளார் வசன அமைப்பும் குறியீடுகளும் - இலங்கைக்கும் பிரான்ஸிக்குமாக அலக்கழிக்கின்றன. அகதியாய் வாழும்போது ஏற்படும் இடப்பிரச்சனையும், அது சார்ந்த துண்பங்களும் அதனாற்படும் மனஸ்தாபங்களும் வேதனைகளானவை.

கட்டப்படும் போதும் எங்கடை என்று கலாச்சாரங்களைப் பாதுகாக்க முனையும் தாயும் அதனைப்பட்டிக்காடு என்பதாயும் ஒன்றும் தெரியாதவர்கள் என்பதாயும் அன்னிய மொழிவழக்தினுள் குறுக்கி ஊதாசீனம் செய்து விட்டு ஒடும் பின்னையும்

நெருங்கிப் போகும் உறவுகளுக்கு மொழி ஒரு தடைக்கல் என்பது தெளிவு. அப்படியானால் பெற்றோருக்கும் பின்னைக்குமாகும் போது தாங்கவே முடியாததாகி விடுமல்லவா?

தமிழ்ப்பெற்றோரும், பிரஞ்சுப்பின்னையும் என்பதாகிவிட்டாற் போல் ஒரு உணர்வு. மனம் கெளவிக் கொள்ளும் ஒரு வகை நெருடல்கதை முடிவில் தாங்கமுடியாததாகி விடுமல்லவா?

இப்படித்தவியாய் தவிக்கும் பெற்றோர் இன்னும் எத்தனைபேர் என்றெதாரு கேள்வி இதயத்தின் நடுப்பாகத்தில் தொங்கி நிற்க...

கூடுகளும் குயில்களும் நினைவிலிருந்து மாற மறுக்கிறது.

'இரவில் வந்தவர்'

-ராஜேங்கவி பாலகப்பிரமணியம்

இயக்கங்களின் முரண் பாட்டுச் சண்டைகளைத் தொட்டுக் காட்டியிருக்கிறார் ராஜேஸ். ஒரு பெண்ணின் தனிமையும் அழுகும் போராளிகள் என்பவர்கள் மத்தியில் எவ்வாறு மதிக்கப்படுகிறது என்பதும், போராளிகளின் தண்டனை கள் எல்லாம் நியாயமானவைகள் இல்லை என்பதும் போராளிக் குழுவில் ஒரு பெண்ணுக்கு உத்தரவாம் இல்லை என்பதும் "இரவில் வந்தவர்" புக்டும் போதனைகள்.

சமூகம் என்பதை இங்கு கட்டாயம் நோக்கவேண்டியது கடமை. இழிவுப் பேசும் அதன் நிலையிலிருந்து விலகவே முடியா நிரந்தரமாக அது புரோயோடுப்போனது தான் கவலை. ஆனால் பெண்ணும் அவசியத்திற்காயினும் பழகுதல் விரும்பப் படாமல் இருப்பது - அதனைச் சந்தேகம் கொள்வதும் கொள்ளச் செய்வதும் வெறுப்பிற்குரிய நீண்டகால வியாதி. அடுத்துப் போராளிகள் என்பவர்கள் வேறு, போராளிகளோடு சார்ந்திருப்பவர்கள் என்பவர்கள் வேறு. இந்த இரண்டாமவர்கள் மிகவும் அபாயத்துக்குரியவர்கள். தங்களின் செல்வாக்கைப்

பயன்படுத்தி வேண்டிய விடையத்தை வேண்டிய நேரத்தில் வேண்டிய முறையில் செய்யும் வல்லமையுள்ளவர்களாக இன்று மக்கள் மத்தியில் அச்சப்பட வைப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். பிரமுகர்ம் என்ற நாச நாமம் அவர்களுக்கு, மிரட்டுவதும் பறிப்பதும் இவர்கள் வாடிக்கை. ராஜேஸ்வரி துணிவுடன் எழுதியிருக்கும் இச்சிறுக்கதை உண்மையிலேயே தற்கால நடைமுறையின் விம்பம். போராளிகளோடு சேர்ந்திருக்கும் பிரமுகக் காமுகர்கள் இப்படியான எத்தனை ‘சத்தியா’க்களை வலையில் போட்டிருக்கிறார்கள். தமிழர் பண்பாடு இப்படியாகிவிட்டது. முடியாதென்றாகி அல்லது மறுத்துவிடும் போது காமத்துக்கு இரையாகாத விடத்து இருக்கவே இருக்கிறது போராளிகளின் துப்பாக்கி.

அமைத்து வந்து காட்டி, நாய் மாதிரிக் கட்டுப்போட்டு, துண்டை உதறித்தோளில் போட்டு ஆத்திரம் தீர்த்துக்கொள்வார்கள். ஆனால் காயப்பட்டுப்போவது போராட்டமும் உண்மைகளும் என்பதைப் பற்றியதான் கவலை அவாக்ஞக்கேது சுயநலமிகள். ராஜேஸ்வரி ஒரு தரமான படைப்பை இத்தொகுப்பில் சேர்த்திருக்கிறார்.

‘ஒரு இலையுதிர்காலத் தொடக்கமும் மூன்று ஆண்களும் ஒரு பெண்ணும்’ -க.கலாமோகன்.

இந்தச் சிறுக்கதையின் கருவும் போக்கும் மிகவும் வித்தியாசமானது. வித்தியாசமான கற்பனை. பொதுவாக ஒரு தமிழ் அன்பர் இவ்வாறு முஸ்லீம் கதாபாத் திரங்களை வைத்து கையாள்வது குறைவு. அதுவும் அராட்டை நண்பர் இருவரை வைத்து கடையோட்டத்தைக் கொண்டு போயிருக்கிறார்.

விபக்சாரம் என்பது ஒரு இல்லாமியன் வாழ்வில் நூராம் (பாவம்) ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவன் அவ்வாறு செய்வானாகில் அல்லாறவின் படுபயங்கர சாபத்துக்கும், நாகத்துக்கும் இட்டுச் செல்லும் என்று குர்ஜுன் கூறுகிறது. அப்படிச்செய்தால் அவனுக்கோ அவனுக்கோ 80 கடைசயடிகள் கொடுக்க வேண்டும். இது தண்டனையாகவும், பாமீட்சிக்காகவும் என்டர் ஆ (இல்லாமியச்சட்டக்கோட்டாடு) வில் கடுமையாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அப்படி யிருக்கும் போது கலாமோகன் இரண்டு பாத்திரங்களை அதுவும் விபக்சாரம் சம்பந்தப்பட்ட பாத்திரங்களை முஸ்லீம்களாக (மறைமட், நிஸார்) என்டருவாக்கினாரோ தெரியாது.

ஆனால் ஒரு வாதம் முஸ்லீம்களில் அவ்வாறு கீழ்த்தாமான செயல்களில் ஈடுபடுபவர்களும் இல்லாமலில்லை. என்றாலும் இப்படியொன்றை முஸ்லீம்களினால் ஜீரணிக்க முடியாது. மற்றும்படிக்கு மனிதனைத் தூர்த்துவதற்கு நாம் பயன்படும் விதம், வெளிநாட்டில் இவ்வாறு கஷ்டப்படும் பயணிகளின் அவஸ்தையும் - தற்செயல் நிகழ்வுகளின் பிரதிபலிப்பையும் துல்லியமாய்க் காட்டும் ஒரு படைப்புத்தான். ஓர் இலையுதிர்காலத் தொடக்கமும் மூன்று ஆண்களும் ஒரு பேணன்னும்.

'ஒரு சனிக்கிழமை பிள்ளோம்'

- ககன்

புகவிட இயந்திர வாழ்க்கையின் ஒரு படைப்பிடிப்பு இது. சாதாரண மொழிக்கோர்வையில் ஒரு அழகான விளக்கம் உள்க்கு என்ன வரம் வேண்டும் என்று கடவுள் கேட்க "உக்காருவதற்கு எனக்கு நிரந்தரமாக ஒரு இடம் வேண்டும். அங்கிருந்து என்னை யாரும் விரட்டி விடக்கூடாது" என்ற துருவனுக்கும் எங்கள் புலம் பெயர்வாளனுக்கும் ஒரு முடிச்சுப் போட்டு சிரிக்கவும் சிந்தி க்கவும் இதனைத் தந்திருக்கிறார் ககன்.

"பெண்களைத் தொடரும் பிரமராக்கதறும்

அடியணக் கண்டால்

அலறிக் கலங்கிட"

கட்டாயம் படிக்க வேண்டிய கந்தசஷ்டிக் கவசம், ஏனெனில் மறுபடி பார்த்தால் ஒழுக்கமென்பது மாறுபட்டுப்போன அன்னிய மன்னில் எமது கலாச்சாரத்தையும் எம்மையும் பாதுகாக்க முயல்வது கடமையிலும் கூடும்.

"என்ன நிதி தி ரை வரயில்லையோ....ம..." என்பதோடு வார்த்தைகள் மட்டுப்பட அகதி வாழ்வில் கட்டில் (சுச்தமும்) வாழ்க்கையும் இயந்திரத்தனமானதோ... என்பது வியப்பும் கேள்வியும்!?

'புருஷ வீதிகள்' கசிந்திரன்

மனித உறவுகளின் முக்கியமான பகுதி (காமம்)யில் கைவைத்திருக்கிறார் கசிந்திரன். இதற்கு அடிமைப்பட்டுப்போன ஒரு தமிழன். இங்கு காட்சிக்கு வைக்கப்படுகிறான். அந்த தாங்கொணா உணர்வுகளுக்கு மத்தியில் ஏதோசெய்து விட வேண்டும் என்ற துடிப்பிலான உந்துதலுடன் சில தேடுதல். இப்படியாகக் குடிக்கக் கொடுத்தாவது....

அங்கே ஒரு சுட்டிக்காட்டல்...

"முத்திரைச்சுவர்களின் ஒதுக்குப்புற வெளிகளிலெல்லாம் நாங்கள் அறிந்த முகங்கள்" இந்த

கட்டுதலில்... அவைகள் என்ன செய்கின்றன....? இடையில் பாச அலைகளால் மனைவியும் தென்படுவாள்தான். அனால்... முடிவில் மனம் எனும் ஷஷ்த்தான் மனைவியைப் பழி வாங்குவதாய் (ணரிவிருந்தபோது ஏசியதற்கும் திட்டியதற்கும் தனக்கு அடங்காமல் நாலுவார்த்தை சொல்வதற்குமாய்) திடம் சொல்லிக் கொள்வான். பின்னர் அவன் அவளுடன் (அன்னிய நாட்டின் பெண்ணுடன்) கிழவியும் விதிவிலக்கில்லாமல்....

என்ன செய்வது? தனிமை, கேட்பாரில்லை, உணர்வுகள் பின்னரென்ன....

வீதியெல்லாம் புருஷர்கள்தான் -புருஷவீதிகள்தான்

இறுதியாகச் சில வார்த்தைகள். சிறுக்கைகளில் முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது. புகவிடம் என்பதற்காய் அன்னிய மொழிப்பிரயோகம் பல தமிழில் இயல்பாய் உப்புக்குத் தப்பிருக்கிறது.

அட்டைப் படத்தைப்பற்றி ஒரு....

அழகான செழுமையான கிராமம் வேகப்புயலால் சிதறுண்டு போகும் அகதியாய்ப் பறவைகள். அர்த்தபுஷ்டியான அமைப்பும் தரமும் அஆழி வை உயர்த்திக் காட்டுவதான விம்பம்.

நல்ல முயற்சி இன்னும் வேண்டும் இப்படியான தரமான வைகள். இவங்கை கலாச்சாரக்கு முழுவினருக்கு நன்றிகள்.

அன்புடையீர்

சிறந்த அமைப்பிலும் காத்திரமான படைப்புக்களை உள்ளடக்கியதாகவும் அஆழி காணப்படுகிறது. தங்கள் பணிக்கு எமது மனமுவந்த பாராட்டுக்கள்.

புலம்பெயர்ந்த புத்திஜீவிகளின் ஆற்றல், திசைமாறிப் போகும் தமிழ்பேசும் மக்களின் உரிமைப்போராட்டத்தில் நியாயழூர்வமாக பங்களிப்புச்செய்ய வேண்டியதேவை இன்று தவிர்க்க முடியாததாகி விட்டது. இதற்குக்கிறந்த களமாக தங்கள் சஞ்சிகை காணப்படுகிறது. மேஜும் ஒடுக்குமுறைக்கெதிரான விடுதலை உணர்வுகளை ஒழுங்கமைப்பதிலும்

தங்களது சஞ்சிகை வரலாற்றுப்பங்களிப்பினை ஆற்றமுடியும், எனவும் நாம் நம்புகிறோம்.

எமது அமைப்பு முற்போக்கு கருத்துத் தேடலில் ஆர்வமுள்ள இளைஞர்களைக் கொண்ட சமூகசேவை அமைப்பாகும். அவ்வாறான சஞ்சிகைகள், நூல்கள் எமது பிரதேச இளைஞர்களின் சிந்தனை விருத்திக்கும் செயற்பாட்டிற்கும் பெரும் தீணியாக அமையும் என நாம் நம்புவதால். தயவு செய்து தங்களது சஞ்சிகை மற்றும் முன்னெண்டிய பிரசரங்களையும் எமது நூல்நிலையத்துக்கு தொடர்ந்து அனுப்பி உதவுவீர்கள் எனப் பெரிதும் எதிர்பார்க்கிறோம்.

செயலாளர், இக்பால் கொம்மூனிற்றி சென்றார், வாழூச்சேனை.

கடந்த இதழில் சி.சிவசேகரத்தின் விமர்சனம்பற்றிய கருத்துக்குறிப்புகள் ஏற்கக்கூடியவையே. பாரவலாகச் சிந்தித்து எழுதியிருந்தார். இளைய அப்துல்லாவின் சமீபத்துக் கவிதைகள் நன்றாக அமைந்திருக்கின்றன. உள்ளீட்டாவில் இன்னும் கவனம் கொள்வாராயின் அற்புதமான கவிதைகளை அவரால் தாழியும். எம்.எல்.எம்.அன்சார் இவங்கை.

பெரும்பாலான புகலிடச் சஞ்சிகைகள் புவியைத்தாக்குவதிலும் \ புகம்புதிலுமே தமதுநேரத்தையும் தாள்களையும் வீணாக்குகின்றன. ‘அஆஇ’ போன்ற சில பத்திரிகைகள்தான் தமிழ்மொழியின் தேவையறிந்து தமது எல்லையை விரிவுபடுத்தியுள்ளன. இன்று தமிழ் இலக்கியப் பாப்பில் புகலிட இலக்கிய வகைகள் ; சஞ்சிகைகள் ஒரு தவிர்கழுதியாத இடத்தினைப் பெற்றுள்ளன. எனவே இந்தத்துறையைக்காத்திரமாய் வனர்த்தெடுக்க வேண்டியது அவசியமாகும். ரி.கே, வடபகுதி, இவங்கை.

‘அஆஇ’வில் ‘யாழ்ப்பாணத்தில் சாதியமைப்பு’ கட்டுரை பார்த்தேன். நன்றாகச் செய்திருக்கிறார். சில குறைகள் உண்டு. நியாயத்தீ செய்யலாம். ‘விடுதலையை நோக்கிய இந்தியப் பேண்களின் அனுபவங்கள்’ ஸமத்திரோயி கிருஷ்ணராஜா கட்டுரையும், சி.சிவசேகரத்தின் கட்டுரையும் நன்றாகவுள்ளன. சிவசேகரத்தின் வர்க்கப்பார்வை சற்று அழுத்தம் பெற்றிருக்க வேண்டும். அவர் எழுத்தில் தெளிவும் கருத்தியல் கலைச்சொற்களும் நல்ல தமிழும் கட்டுரைக்கு மெருகூட்டுகின்றன. அவர் எழுத்தில் நேர்மையுண்டு. எஸ். அகஸ்தியர். பாரிஸ்.

கருத்தால்

‘அதீதி’ 15வது இதழில் வெளிவந்த சிவசேகரம் அவர்களது பெண்ணியக்கப்பார்வைகள் முன்று தொடர்பாக’ வெளிவந்த விமர்சனக் கருத்துக்களுக்கு கூல்வி திருக்கந்திரன் அவர்களது பதிலும் அதற்கு சிவசேகரத்தின் குறிப்புகளும் இப்பதிலில் இப் பேறுவின்றன.

ஆர்-குழு

பதினெண்நாவது அதீதி கிடைக்கப்பெற்றேன் நன்றி. சிவசேகரம் அவர்கள் எனது சிறு பிரசாரம் ஒன்றை விமர்சனம் செய்திருந்தார். அதற்கு நன்றி கூறுவதுடன் அவர் எழுப்பிய கேள்விகளுக்கு விடை கூறவும் முயல்வாம் என்பதும் எனது எண்ணம். அவருக்கு எழுந்த சந்தேகங்களும் அவருக்குத் தெரிந்த அதே தெளிவின்மையும் வாசகர் அனேருக்கு ஏற்பட்டிருக்கவாம். அதை நிவர்த்தி செய்யவே இக்குத்தம்.

அவருடைய இரண்டாவது வசனத்தில் எனது உடன்பாட்டனமைய முதலில் கூற விரும்புகிறேன். ‘படைப்பாளிகள் புகழை நாடியே படைக்கும் போது’ என்று அவர் கூறுவது எல்லோருக்கும் பொருந்தும் என நான் நினைக்கவில்லை. இப்படைப்பை நான் செய்தபோது புகழை நாடவில்லை. பெண்கள் கல்வி, ஆய்வு நிறுவனத்தின் பணிப்பாளர் ஒருவர் தமிழில் பெண்ணிலைவாதக் கருத்துக்களைக் கொண்ட ஒரு பிரசாரமேனும் இல்லையே நீங்கள் அக்குறையை நிவர்த்தி செய்யக்கூடாதா என்று ஒரு விண்ணப்பத்தை எண்ணிடம் சமர்ப்பித்தார். ஒரு தனிமனித புகழை விரும்பி படைக்கப்பட்டதல்ல இப்பிரசாரம். பெண்ணிலைவாத இயக்கத்தைச் சார்ந்த நாம் அந்த இயக்கம் வழுவடைய வேண்டும் அதன் கருத்தியல் பரவ வேண்டும் அடிமைத்தளையில் உள்ள பெண்கள் தங்களது அடிமைத்தளத்தின்

பரிமாணங்களை அறிய வேண்டும். அதற்குப் பரிகாரம் தேடவேண்டும் என்று வேண்வாக் கொண்டுள்ளோம். அந்த வகையில் எழுந்த முயற்சியே இது. சமூகப்பிரக்ஞை சமுதாய மாற்றம் ஏற்படுவதற்குரிய முதற்படி. மக்களிடம் கிந்தனை மாற்றம் வேண்டுமென்றே எழுத விழைந்தேன். ஆனால் அதனால் வரும் புகழைத் தூக்கி ஏறிய நான் ஒன்றும் முற்றும் துறந்த முனிவர் அல்ல. ஆனால் புகழ் வேண்டிப் படைக்கப்பட்டதல்ல இப்பிரகாரம் என்பதைக் கூறவேண்டியுள்ளேன். புகழை வேண்டியிருந்தால் பெரு முயற்சி செய்து ஒரு அரிய படைப்பைச் செய்திருக்கலாம். அதேசமயத்தில் குற்றங் கண்ட விமர்சனத்தையும் வரவேற்கிறேன். ஒரு சிறு பிரசாத்தில் எல்லாவற்றையும் கூறிவிட முடியாது. ஆனால் கோடி காட்டி விடலாம். வாதப்பிரதிவாதங்களை அதனால் தோற்றுவிக்கலாம். தமிழில் ஒரு சிறு பிரசாமாகவேனும் இருக்க வேண்டும் என்பதை ஈடுசெய்ய எழுதப்பட்டாலும் இப்பிரசாத்தில் பல கேள்விகள் தொக்கி நிற்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஆனாலும் விமர்சகர் ஓரிரு பாரிய கேள்விகளை எழுப்பியுள்ளார். பெண் விடுதலை வாதம் ஏன் மேல்நாட்டுச்சாக்கல்ல என்று வலியுறுத்த வேண்டும் என்பது ஒரு கேள்வி. இதை வலியுறுத்துவதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. முதலாவது காரணம் இயக்கம் சார்ந்தது. 70களில் பெண் ணிலை வாதக்

கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்கள் அடிக்கடி எழுப்பிய ஒரு வாதம் பெண்ணிலைவாதக் கருத்துக்கள் மேல்நாட்டு நாகரிகத்தை உள்ளடக்கியது அது எமது கலாச்சாரத்திற்குப் பொருந்தாது என்பது. பழையவாதிகள், தேசியவாதிகள், அரசியல்வாதிகள் பலர் மேடைகளில் பரவலாகச் செய்த உபதேசங்களில் இதுவும் ஒன்று. பெண்ணிலைவாதம் நமது கலாச்சாரத்துக்கு உகந்ததல்ல என்ற வாதத்தை வாதப்பிரதிவாதங்களுடன் தகர்த்தெறிய வேண்டும் என நான் விரும்பினேன். இது ஒரு காலத்தின் தேவையாகவும் இயக்கத்திற்கு முக்கியமான ஒரு பணியாகவும் இருந்தது. நீதிபரிபாலனம் போன்றவை முழுக்க முழுக்க மேல்நாட்டுச்சரக்கல்ல. எமக்கென்றும் ஒரு நீதிபரிபாலனமுறை இருந்தது. ஆனால் பெண்ணிலைவாதம் "personal" என்ற அந்தாங்க விடையங்களையும் பரிசீலனை செய்து அவற்றில் உள்ள நியாய அநியாய அம்சங்களை பிட்டு வைக்க முன்வந்தது. பெண்ணின் உரிமைக்குரல் பல கலாச்சார அம்சங்களைத் தகர்க்கக் கூடியதாக இருந்தமையால் அதை எமது கலாச்சாரத்திற்கு உகந்தது அல்ல எனப் பலர் எடுத்துக் கூறினார். இதை தேசியவாதமாக்கவும் பலர் முயற்சி செய்தனர். அதைப்பல பெண்களும் உள்வாங்கிக் கொண்டனர். ஆகவேதான் அது மேலைத்தேச சர்க்கல்ல என்று கூறவேண்டிய தேவை இருந்தது. எமது கீழூத்தேச வரவாற்றிலும் பெண்ணாட்மைவாதத்துக்கு எதிராக குரல் கொடுத்தோர் பலரிருக்கிறார்கள் என்பதையும் எடுத்தியம்ப வேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. இதுவே இரண்டாவது காரணம். திரு. வி. க தொடங்கி பெரியார் வரை பெண்கள் உரிமையில் தங்களது கவனத்தைச் செலுத்தினார்கள். சிவசேகரம் எழுப்பும் இரண்டாவது பிரச்சனை மார்க்ஸிய பெண்ணிலைவாதம் பற்றியது. இப்பிரச்சனைகூட அனுபவவாயிலாகவும் பெண்ணிலைவாத இயக்கம் சார்ந்ததாகவுமே எழுந்தது. இப்பிரச்சனை முதலில் தோன்றியது இங்கிலாந்தில். மாக்ஸிய இயக்கத்துடன் இணைந்த பல பெண்கள் பெண்ணிலைவாதிகளாக விழிப்புணர்ச்சி பெற்றின் மாக்ஸிய இயக்கத்தில் உள்ள ஆணாதிக்க சார்புகளையும் வழிமுறைகளையும் காலப்போக்கில் மிகத் துல்லியமாக உணர்த் தொடங்கினர். சமதர்ம சமுதாயம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டால் அங்கு பெண் தனது சகல உரிமைகளையும் பெற்றுவிடுவாள் எனப் பல மாக்ஸியவாதிகள் எடுத்தியம்பியதை பல பெண்ணிலைவாதிகள் ஏற்கவில்லை. அவர்களது அனுபவங்கள் வேறானதாக

இருந்தன. இதை The Unhappy Marriage of Marxism & Feminism – (Pluto Preess 1981) என்ற புத்தகத்தில் நீண்ட பிரதிவாதங்களை அவர்கள் எடுத்து அலசி இருப்பதிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். இத்தகைய மாக்ஸிய பெண்ணிலைவாத முரண்பாடுகள் வேறும் பல நாடுகளில் இந்த இரண்டு இயக்கத்தாரிடமும் ஏற்பட்டதை பல பெண்ணிலைவாதிகள் விசங்ததுடன் கூறியுள்ளனர். இக்காரணங்களையிட்டே அந்த விவாதத்தையும் நான் கூறவேண்டும் வந்தது. இந்த உள்ளியக் முரண்பாடு இலங்கைப் பெண்நிலைவாதிகளுக்கும் மாக்ஸியவாதிகளுக்கும் கூட ஏற்பட்டது. இதன் பரிமாணங்கள் அவர்களுக்குள் ஏற்பட்ட நேர் முகவாதங்களுடன் நின் று விட்டன. அவை அச்சேறவில்லை. இதையுணர்ந்த பெண்ணிலைவாதிகள் தங்களுக்கென தனியாக அமைப்புக்கள், பத்திரிகைகள்- கருத்தாங்குகள் தேவையென வலியுறுத்தத் தொடங்கினர். தேசியவாதம், மாக்ஸியவாதம் என்பவற்றை ஏற்றுக் கொண்டாலும் அவற்றினுடாக வெளிப்பட்ட ஆஸாதிக்கசாயல்களை இளங்கள்டு அதை எடுத்துக்கூற முற்பட்டனர். இது பெண்நிலைவாத வரலாற்றின் ஒரு கட்டம். பெண்நிலைவாதத்தை கேள்விக்குறியாக்கிய பஸ் இப்போது அதை ஏற்றுக் கொள்ளும் மன நிலையிலிருப்பதாக நாம் அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது.

செல்வி திருச்சந்திரன்
பணிப்பாளர்,

பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம்
கொழும்பு, இலங்கை.

சிசிவைசேகரத்தின் பதில்

ஆசிரியர் அஆழி
அண்புடையர்
அஆழி 15ம் இதழில் வந்த விமர்சனத்துடன் வந்த பதிலை எனது விமர்சனத்துக்குச் செல்வி கருத்துக்கள் விமர்சனந் தொடர்பாக திருச்சந்திரனது பதிலை எமது நம்மிடையேயுள் மனத்தடைகள் பார்வைக்கு அனுப்பிய மைக்கு நன்றி. தொடர்பானவை. நூலாசிரியை, "படைப்பாளிகள் புகழையே இப்பகுதி நூல்களது விமர்ச நாடிப் படைக்கும்போது" என்ற னங்களினின்று பிறிதாக எழுதப்

பட்டிருந்ததை அவதானித்திருக்கக் கூடும்.

நமது சமுதாயத்தின் சமகாலச் சீர்திருத்தச் சிந்தனைகளும் சமுதாயப் புரட்சிக்கான மார்க்கங்களும் கணிசமான அயற்தாக்கத்திற்கு உட்பட்டவையே. ஆசிரியை நம்மிடமும் நீதிபரிபாலன முறை யொன்று இருந்ததாகக் கூறுகிறார். நம்மிடம் வேறென்னென்வோ எல்லாம் இருந்தன. பிரச்சனை யாதெனில் நம்மிடம் இன்றுள்ள நீதிபரிபாலன முறையும் நான் குறிப்பிட்ட பிற விஷயங்களும் உள்நாட்டு உற்பத்திகளா என்பதே. அயலிருந்து வந்த இவற்றை யெல்லாம் ஏற்றவர்களின் மரபும் பண்பாடும் ஏன் சில விஷயங்கள்க்கு மட்டுமே பிரயோகிக்கப் படவேண்டும்? பெண்ணியம் மேனாட்டுச் சரக்கென்று வாதத்திற்கிடமின்றி நிருபிக்கப்படுமாயின். ஆசிரியையின் வாதம் பொய்யாகி விடாதா? அது பொய்ப்பட்டால் அவர் பெண்ணியத்தை எவ்வாறு நிலைநாட்ட முயல்வார்? வி.க வோ ஈ.வே.ராவோ தமது பெண்ணூரிமை நிலைப்பாடுகளை நமது மரபின் அடிப்படையிற்றான் வந்தடைந்தார்களா? நமது சமுதாயச் சீரழிவுக்கு மரபின் பேராலும் கலாச்சாரத்தின் பேராலும் நியாயங்கற்பிக்கப்படும் போது

அச்சீரழிவை எதிர்க்குஞ் சிந்தனைகள் புறத்திலிருந்து வருவது சாத்தி யமானதே. புறத்தினின்று வருவதெல்லாம் முற்றாகவே அவற்றின் அயற் தன்மையுடன் கையாளப் படுவதில்லை. சாதிமுறையும் பெண்ணடி மத்தனமும் இன்னும் எத்தனையோ கொடுமைகளும் பண்பாட்டினதும் மரபினதும் பேராலேயே நிலை நிறுத்தப்படுகின்றன. மரபின் வரையறைகட்குள் பெண்ணியத்தை நியாயப்படுத்த முனைவது, ஒருபுறம் நேர்மையற்ற வாதங்கட்கு வழிகோலுவது போக, மறுபுறம் மரபுவாதிகளது கைகளையே வலுப்படுத்தும். மனித சமத்துவத்தை எந்த வகையிலும் நமது மரபும் பண்பாடும் மறுக்குமோயாயின், அந்த ஒவ்வொரு வகையிலும் அவைதகர்த்தெறியப்பட வேண்டும்.

பெண்ணியம் பற்றிய மாக்ஸிய நிலைப்பாட்டையோ மாக்ஸியச் சிந்தனையாளர்களது பங்களிப்பையோ அறிவுதற்கு ஆசிரியை அதிகம் முயன்றதாகத் தெரியவில்லை. நூலில் இருந்த குறைபாடு ஆசிரியையின் பதிலில் நியாயப்படுத்தப்பட்டுள்ளதே ஒழிய நிவர்த்தி செய்யப்படவில்லை. "சமதர்ம சோஷவில் சமுதாய மொன்று அமைக்கப்பட்டால் அங்கு பெண்தனது சகல உரிமைகளையும் பெற்று

விடுவாள்," என்பதில் என்ன தவறு உள்ளது? இதைப் பல பெண்ணிலைவாதிகள் ஏற்கவில்லை என்பது மாக்ஸிய நிலைப்பாட்டைப் பொய்ப் பித்து விடுமா? சோசலிஸம் என்பது பாரிய சமுதாய மாற்றம்; அது ஒரு நாட் கூத்தல்ல. அரசு அதிகாரம் கை மாறிய பிறகும் பழைய சிந்தனைகள் நிலைக்கும், தூக்கியெறி யப்பட்ட வர்க்கத்தின் செயற்பாடு தொடரும், வர்க்கப் போராட்டம் தொடரும். பெண்ணிலைமத்தனம் உட்படச் சகல விதமான சமுதாய அநீதிகட்டுமெதிரான போராட்டங்கள் தொடராமல் முழுமையான சோஷ விஸ சமுதாயம் உருவாக முடியாது. "தேவனின் சாம்ராக்ஷியம் பூமியில் நிறுவப்படும் வரை அல்லறபட்டவர்களே பொறுமையாயிருங்கள்" என்று மதபோதகர்கள் சொல்கிற மாதிரி "சோஷவிஸ ம் வரும்வரை கையைக் கட்டிக் கொண்டிருங்கள்" என்று எவராவது சொன்னால் அவர் மாக்ஸியவாதியாக இருக்க முடியாது. தொழிற்சங்கப் போராட்டங்கள், கொலனித்துவ ஏகாதிபத்திய முறைக் கெதிரான எழுச்சிகள், சாதிய எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் போன்ற எல்லாம் சோஷவிஸம் வரும் வரை காத்திருக்கவில்லை. நான்றியச், சில பெண்ணியவாதிகள் கட்டும் மாக்ஸிய வாதிகட்டுமினையிலான முரண்பாட்டின் காரணம் அப்

பெண்ணியவாதிகள் ஆண்-பெண் முரண்பாட்டை அடிப்படை முரண் பாடாகக் கொண்டு அதைப் பிற சமுதாய முரண்பாடு களினி ன் றுதனிமைப்படுத்த முனைந்தமையே.

ஆணாத்திக்கச் சமுதாயத்தில் ஆண்களும் பெண்களும் ஆணாதிக்க மரபினின் று முற்றாக விடுதலையடைந்தவர்களாக இருக்க முடியாது. ஒருவர் மாக்ஸியக் கட்சியின் உறுப்பினராவதாலோ, ஒரு இயக்கம் மாக்ஸிய இயக்கமெனக் கருதப்படுவதாலோ, அவரோ அது வோ சகல பிரச்சனைகளிலும் சரியான நிலைப்பாட்டையே கொள்ளும் என்று நாம் கருத இடமில்லை. அதே வேளை, ஒரு சிலரது கருத்துக்களிலுள்ள தவறுகளோ சில 'மாக்ஸிய'ஸ் தாபனங்களின் தவறான நிலைப்பாடுகளோ மாக்ஸியத்தின் நிலைப்பாடாகிவிடா. மாக்ஸியம் நடைமுறை சார்ந்தது; சரியும் தவறும் நடைமுறை மூலமே அறியப்படுவன என அது ஏற்கிறது. எனவே அங்கு எக்காலத்துக்குமான வாய்ப்பாடுகள் எதுவுமில்லை. குறிப்பிட்ட சில பெண்ணிலைவாதிகள் குறிப்பிட்ட சில மாக்ஸியவாதிகளுடன் முரண்பட்டால், அவர்கள் அந்த மாக்ஸியவாதிகளது நிலைப்பாட்டை நிராகரிக்கிறார்களா அல்லது மாக்ஸியத்தை நிராகரிக்

கிறார் களா? ஆசிரியை கூறும் ஆதாரங்கள் பின்னையை போக்கையே கட்டுகின்றன.

"மாக்ஸியப் பெண்ணியம்" என்பதைப் பெண்ணுறிமையை மறுக்கும் ஒன்றாகச் சித்தரித்து பெண்ணுறிமைக்கும் மாக்ஸியத்துக்கு மிடையே சுவரெழுப்பும் முயற்சி விடுமத்தனமானது. "சோஷலி சப்பெண்ணியம்" மட்டும் எவ்வாறு ஆணாதிக்கத்துக்குத் துணை போகாது நிற்கிறது? மாக்ஸியத்தினின்று விலகிநின்ற சோஷலிச சக்திகள் ஒவ்வொன்றும் குறுகிய தேசியவாதம், இனவாதம், முலாவித் துவத்துடன் சமரசம் என்ற சறுக்குப்பாடதைகளில் அடிவைக்கத்தவற வில்லை. இந்த லட்சணத்தில் "சோஷலிஸ் பெண்ணியத்தி" நிலைப்பாடன்? வர்க்க சமுதாயத்தில் உற்பத்தி உறவின் அடிப்படையிலான வர்க்க முரண்பாடே அடிப்படையானது என்பதையும் வர்க்கப் போராட்டத்தையும் மறுதவிக்கவே மாக்ஸியசார்பற்ற 'சோஷலிஸ்' என்ற முகமூடி இதுநாள்வரை மாக்ஸியத்தின் எதிரிகளால் அணியப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியை பெண்ணுறிமைபற்றிய மாக்ஸிய நிலைப்பாட்டை ஆராயாமல் "மாக்ஸியப் பெண்ணியம்", "சோஷலிஸ் ப்பெண்ணியம்" என்று

எதையோ எழுதினார். அவரது பதில், மாக்ஸியப்பெண்ணியம் என அவர் எதைக் கருதுகிறார் என்பதை தெளிவுபடுத்தியுள்ளதா என்பது ஒரு முக்கியமான கேள்வி.

மாக்ஸியதுக்கு முன்னுள்ள சவால் ஒடுக்கப்பட்ட சகல மக்களை யும் ஜக்கியப்படுத்துவதும் ஒடுக்க வற்ற சமுதாயத்தை நிறுவுவதுமாகும். ஒடுக்கும் வர்க்கத்தின் இருப்பை (அதாவது ஒரு சமுதாய வர்க்கமாக அதன் இருப்பை) இல்லாதொழிப்பது அதன் தேவை. எனவே, ஒவ்வொரு ஒடுக்குமுறைக்குமெதிரான எழுச்சியும் ஈற்றில் மாக்ஸியத்தின் இலக்கிற்கு உடன்பாடனதே.

பெண்ணியத்திற்கு முன்னுள்ள சவால் பாலடிப்படையிலான ஒடுக்குமுறையை இல்லாதொழிப்பது மட்டும் தானா? அவ்வாறாயின், வர்க்க, இன், சாதிய ஒடுக்கல்கள் மத்தியிலும் அது தன் இலக்கை அடைய முடியுமாயிருக்க வேண்டும். இங்கு ஒரு நியாயமான ஜயம் எழுகி நிது: நாம் வேண்டுவது பாலடிப்படையில் மட்டும் ஒடுக்கவில்லாதவாறு ஒரு சரண்டற் சமுதாயமா? வசதி படைத்த உயர், நடுத்தர வர்க்கப் பெண்ணியம் போலன்றி, ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கங்களின் சார்பான பெண்ணுறிமைப் போராட்டம் பிற

சமுதாயப் போராட்டங்களுடன் தன்னை நெருக்கமாகப் பிணைத்துக் கொள்ளும். அதன் மூலம் பெண் விடுதலையை அது உறுதிப்படுத்தும்.

இதைச் செய்ய எந்த ஏட்டுச் சரைக்காய் நிறுவனத்தினதும் ஆசியும் அங்கீகாரமும் அதற்கு அவசியமில்லை.

சி.சிவசேகரம்

இங்கையில் மனிதங் ரிமை மீறலுக்கெதிரான மௌன ஊர்வலம்

காலம்: 8 மார்ச் 1994

இடம் : Denhaag

ஓன்றுசேருமிடம்: 10.30மணி Denhaag மத்திய புகையிரத நிலையம்

செல்லுமிடம்: 11.00மணி வெளிநாட்டு அலுவலக அமைச்ச

மேலதிகவிபரங்களுக்கு - தொலைபேசி இலக்கங்கள்:

Alkmaar	072 – 153552	Assen	05920 – 41757
Eibergen	05454 – 72368		– 40501
Kerkrade	045 – 455109	Heerlen	045 – 711980
Vianen	03473 – 75505	Hardenberg	05232 – 63369
Zuid Scharwoude	02260 – 20415	Julianddorp	02230 – 43187
		Lochem	05730 – 52516

அனைவரையும் கலந்து கொள்ளுமாறு வேண்டுகின்றோம்

PLATFORM SOLIDARITEITSGROEPEN TAMILS NEDERLAND
p/a H.Mulierlaan – 11, 7241 GA Lochem.

அந்த ஜானகியைத்தேடு..

மனவந்தூர் பிரபுவின் மகர்
வெள்ளு அந்த உறிஞ்சாட்டு மங்க
வாற்வோடு அழுவால் வேள்வி
மங்கால் ஸ்ரூபர் மனவந் குச
ஈவி ஏற்றுத்தார்களில் ஒதுவர் தீவர் தீவர்
நிலகார், கூதை ஏற்றுத்து குச
வெள்ளு வகையால் தீவரு
ஆண்கள் ஆண்வந்தீர்த்து மங்க
நங்கும் மாறி பொங்கலை
நீங்கள்.

ஓமங்கலைப் பொங்கலி
நங்குமாய்விஸ்தூ குமாந்தூ நிய
மைப் பொங்கலை அமுப்ப்பு
பொங்கலைக்கு அம்பு தீர்த்து
கூதை பொங்கலி நங்குமாய்விஸ்தூ
குமாந்தூ குமாவிஸ்தூ அமுப்பு
பூ - நாந்தூ வீசு கருவித்து.

தி-ந

மல்லிகை சிகுமார்

வாசலில் கிடந்த மிலாறு கட்டைப் பிரித்து சிறு சிறு கத்தைகளாக வாழை
மட்டையால் கட்டி வைத்துக் கொண்டிருந்தார் பெரியசாமி.

அவரால் மலையேறி... கவாத்துக்காட்டிலிருந்து தேயிலை மிலாறு
கொண்டுவரமுடியாவிட்டாலும் மகன் சக்திவேலு மலையிலிருந்து
கொண்டுவந்து வயத்து வாசலில் போடும் தேயிலை விற்கை பிரித்து
இப்படிக் கத்தை கத்தையாக கட்டி, வீட்டு அட்டாலில் எடுத்து வைப்பதற்கு

ஏதுவாக வேலை செய்வது அவருக்கு திருப்தியாக இருந்தது.

"ஐயா நல்ல சுகங்களா...?"

ஒகை குவித்தபடி நின்று கொண்டிருந்தான் கிளாஸிட் பரமசிவம்.

"யாரு... பரமசிவமா வாப்பா," என வரவேற்றவர்

"எங்கத்துமியி ரொம்ப நாளா இங்கிட்டு காணோமே?" எனக் கேட்டார்.

"எங்கங்கையா... முன்னமாதிரி, இப்பவெல்லாம் ஓடர் கிடைப்பது குறைஞ்சி போக்கி. ஸ்பீக்கர், டிவி, டெக்கு... இருந்திட்டாலே போதும்... அந்தந்த தோட்டத்தில் திருவிழாவையே முடிசிக்கிறாங்க.

ஏதோ இருந்திருந்து சில தோட்டங்களிலிருந்து வந்து- வெத்திலுப் பாக்கு வக்கி ஓடர் கொடுப்பாங்க" என்றவன் "எங்கையா சத்திவேலு?" எனக் கேட்டான்.

"நீங்க உள்ளப் போயி உட்காருங்க தமியி.. நான் வரச் சொல்லுமேன...." என்றவர் குசினிப்பக்கம் வயத்துப் பின்னைகளை வைத்து கவர் எழுப்பிக் கொண்டிருக்கும் சக்திவேலுவின் செவிகளில் விழும்படி....,

"சக்திவேலோ ஒன்னப் பார்க்க ஆன வந்திருக்கு...வா..!" எனக் கத்துவிட்டார். மன் குழுத்த கையோடு

"யாருப்பா வந்திருக்கா?" எனக் கேட்டபடி வந்தான் சக்திவேல்- அவனுக்குப்பின்னால் வாழுமாதிரி நாலைந்து வாண்டுகளும் உடம்பெல்லாம் மன்னாக ஓடிவந்தன.

சக்திவேலுவைக் கண்டதும் பாமசிவத்திற்கு சிரிப்பு வந்து விட்டது.

"என்னா சத்தி... மூக்கு மொகரயெல்லாம் மன்னை அள்ளிப் பூசிக்கிட்டு வந்து...." - என்று சொல்லிவிட்டு சிரித்தான்.

"வந்துண்ணே.. குசினிப்பக்கம் ஒரு வீடு கட்டுமோம். கவருக்கு மன்னைக்கிறப்ப முஞ்சி முக்கெல்லாம் மன்னை படத்தான் செய்யுது" - என்ற சக்திவேல் ஒருபக்க தோள் பட்டையை உயர்த்தி கண்ணத்தில் படந்திருந்த மன்னைத் துடைக்க முயன்றான்.

"தம்பி உள்ள வந்து உட்காருங்க நான் தேத்தண்ணீ போடுமேன..." என்று சொல்லி விட்டு பெரியசாமி குசினிக்கு போய்விட்டார்.

"வீடெல்லாம் கட்டுறியே எதும் விசேஷமா... ?"- வீட்டிற்குள் நுழைந்து கொண்டே பின்னால் வரும் சத்திவேலுவைக் கேட்டார் பரமசிவம்.

"இல்லண்ணே அப்படி ஒன்னுமில்ல. இங்க வீடு வசதிக் குறைவு. குசினிப்பக்கம் கவரை ஓட்டி ஒரு காம்பிரா கட்டிக்கிட்டு இருக்கேன். அந்தி நேரம் ஓய்வா இருக்கிறப்ப இந்தலயத்து வாண்டுகளுக்கும் இலவசமா நெட-

ஸ்கூல் நடத்த வசதியாகவும் இருக்கும்" என்றவன் பரமசிவத்தை ஒரு கதினமயில் அமர வைத்துவிட்டு...

"அன்னேன் அந்த காம்பிராக் கட்ட- துரைக்கிட்ட அனுமதி வாங்க ஒரு ஆயிரம் தரம் அவைஞ்சிருப்பேன்" என்றான்.

பின் கொடியில் தொங்கிய டவ்வை மன்ன் குழைத்த கையோடு இழுத்து தோளில் போட்டுக் கொண்டு...

"கொஞ்சம் இருங்னேன் கை காலைக் கழுவிட்டு வந்திர்றேன்..." என்று சொல்லிவிட்டு வெளியே போனான்.

கிளான்ட் பரமசிவம் அமர்ந்த இடத்தில் இருந்து கொண்டே கவரில் தொங்கிய படங்களையும் மேசைக்கு அடியில் தொங்கிய படங்களையும் கதாயுதத்தையும் கிரீடம் மற்றும் துணித்துண்டுகளால் சுற்றிய கம்பி வளையத்தையும் நோட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

குசினிக்குள் போயிருந்த பெரியசாமி கண்ணாடி தம்ஸரில் தேனீரை ஊற்றிக் கொண்டு வந்து பரமசிவத்திடம் கொடுத்தார். அதை குத்துக் கொண்டே அவன் கேட்டான்...

"எங்கங்கம்பா அம்மாவக் காணோமே?" என்று.

"சின்ன மகனுக்கு கொழுந்த கெடைச்சிருக்குதானே.... பார்க்கப் போனவ இன்னும் வல்ல. ஒரு வேள் இன்னிக்கு அல்லது நாளைக்கி வந்திடுவா" - என்றார்.

"எப்பக் கொழுந்த கெடைச்சிச்சாம்?"

"இந்த எலக்ஷன் டைம்லதான். இந்த ரெண்டாவது பின்னையும் பொம்பளப் புள்ளத்தான்"

"ஆமா இந்தமுறை எலக்ஷன்ல ஓட்டுப் போட்டிருப்பிங்கதானே....?" - என்ற பரமசிவம் கால்வாசி தேநீரோடு தம்ஸரை மேசை மீது வைத்தான். வெளியில் போயிருந்த சக்திவேலுவும் டவ்வில் முகத்தை துடைத்துக் கொண்டே வந்து கவரில் தாழ்வாக தொங்கிய கண்ணாடியில் தன் முகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டான்.

"தம்பீ நீங்க சொன்னது போல இந்த முறைத்தான் ஓட்டுப் போட்டோம். முன்ன நாங்க அக்கரமலையில் இருந்தப்ப... சிட்டிவென் கிட்டிவென் ஒண்ணுங் கிடக்கல்ல. ஓட்டுக்கூட இந்த முறைத்தான் போட்டோம்..." - பெருஷமயோடு சொன்னார் பெரியசாமி.

இந்த நாட்டில் இந்த முறை நாங்களும் ஓட்டுப் போட்டோம் என்று எவ்வளவு பெருமையாக சந்தோஷமாக இந்த பெரியவர் சொல்லுகிறார்

என்று நினைத்துக் கொண்ட பரமசிவம் சக்திவேலுவை நோக்கினான். அவனோ"... இந்த சிட்டிஷன் மட்டும் நாங்க அக்கரை மலையில இருக்கிறப் பிடிச்சிருந்தா...." - ஒருவித ஏக்கத்தோடு சொன்னான்.

"அப்பக் கிடைச்சிருந்தா மட்டும் என்னா செஞ்சிருப்ப நெலும் வாங்கி வீடு கட்டியிருப்பியோ..." - பரமசிவம் இப்படிக் கேட்டதும்..

"இல்லங்னே சம்மாச் சொன்னேன்" - என்றவனின் உள்ளத்திற்குள் ஒரு குழுறல். கண்கள் கலங்கின.

அதை மறைக்க டவலால் மீண்டும் முகத்தை துடைப்பது போல கண்களையும் துடைத்துக் கொண்டான்.

கதிரையை விட்டு எழுந்த பரமசிவம்...

"சக்திவேலு நான் இப்ப அவசரமா வந்த விடையும் இதுதான். நாளைக்கு காலையிலேயே நம்ம குழு ரதாள மேல்பிரிவு தோட்டத்துக்கு போயாகனும். நீ காலையிலேயே ரெடியா மெயின் ரோட்டு சந்தியில வந்து நில்லு. நாங்க வாகனத்தில வந்து கூட்டுக்கிட்டுப் போரோம்... என்றவன், மேசைக்கு அடியில் கிடக்கும் சாமான்களை சக்திவேலுக்கு சுற்றிக் காண்பித்து- "அங்கப்பாரு அனுமானுக்கு தேவையான....கதாயுதம், கிர்டம் எல்லாம் எலிக்குடிச்சமாதிரி கெடக்கு அதை எல்லாம் சரி பண்ணி வக்சிக்க, புது எடம்...., ஆளுங்களை சந்தோஷப் படுத்தனும்" என்று சொல்லிவிட்டு, பெரியசாமியைப் பார்த்து

"ஜ்யா அப்ப நான் வாட்டுங்களா...? எனக் கை எடுத்தான்.

"இருங்க தம்பி நானும் குறுக்குப் பாதை மொடக்கு வரைக்கும் வாரேன்" - என்றவர் மகனைப் பார்த்து, "சத்தி...நீ இப்பவே கிர்டத்த எடுத்து சரிப்பான்னு" என்று சொல்லிவிட்டு வாசலை அடைத்துக் கொண்டு நிற்கும் வாள்ளுக்களை நோக்கி..., "வெளிச்தத மறைக்காம எல்லாம் அங்கிட்டுப் போங்க என்ன மோ யாரோ ஆடுர மாதிரிப் பார்க்கிறீங்களோ...." என்று சொல்லி விட்டு

"நீங்க வாங்கத்தம்பி..." - பரமசிவத்தை அழைத்துக் கொண்டு வெளியில் நடந்தார். சூழ்ந்து நின்ற வாள்ளுகளில் ஒன்று...

"ஏ ம் நா எனக்கு நம்ம சக்தியன் ஜெ கொரங்காட்டம் ஆப்போவதுடோ..." என்று சொல்லிக் கொண்டு துள்ளிக் குதித்தது.

இருபக்கமும் அடர்த்தியான வேலிகளுக்குடே சென்ற பாதையில் நடந்து இரண்டொரு வயங்களையும் கடந்து - தேயிலை ரோட்டு வழியாக குறுக்குப் பாதை வளைவுக்குச் சென்றார்கள். இது வரைக்கும் மௌனமாக

வந்த பெரியசாமி இப்பொழுது...

"தம்பி" - என வாய் திறந்தூர்.

"சொல்லுங்க" என்ற கிளாண்ட் பரமசிவம்... நின்று விட்டான்.

"ஏம்மகன் சத்திவேலு அனுமார் வேஷம் போட்டு ஆடுறது எனக்கு சந்தோஷம் தான். என்னா... இந்தக்கலை இப்ப தோட்டக்காட்டில செத்துக்கிட்டு வருது.

அனுமார் வேஷம் போட்டுக்கிட்டு ஆட இந்தக்காலப் பொடியனுக்க வெக்கப் படுறப்ப- சத்திவேலு துணிங்கி ஆடுறான். முன்ன நாங்க அக்கா மலையில இருந்தப்ப இந்த அனுமார் ஆட்டமெல்லாம் கொஞ்சமும் தெரியாது. இந்த தோட்டத்துக்கு வந்தப்பிற்கும் கூட....

எதிலேயும் பற்று இல்லாம மலை வேலைக்கு போறதும் வர்றதுமாத்தான் இருந்தான்.

"என்னா உங்க மகன் ஊமையா?" என்னு கூட சில ஆண்க கேட்டிருக்காங்க.

கொஞ்சநாள் போக போக..., இந்த தோட்டத்து அம்மன் திருவிழா வந்தச்சி.

அந்த திருவிழாவில் சில என்தாரிப் பொடியனுக்க பொம்பன வேஷம், அந்த வேஷம், இந்த வேஷமின்னு போட்டுக்கிட்டு ஆடுறாங்க. நம்ம சத்திவேலு என்னடானா திமீர்ன்னு... சந்தனத்தையும் குங்குமத்தையும் கொழைச்சி முக்கோட தாவாய் வளர்க்கும் பூசிக்கிட்டு... அம்மன் கோவில் உள்ளுக்கு எப்புந்தோ கேப்பாரற்று ஒரு மூலையில் கிடந்த கதாயுதத்தை தோளில் தூக்கி வச்சிக்கிட்டு அனுமார் ஆட்டம் ஆட ஆரம்பிச்க்கட்டான். நான்கூட அன்னைக்கி அவனோட அந்த அனுமார் ஆட்டத்தப் பார்த்து ஆக்சியப்பட்டுப் போயிட்டன். அப்பத்தான் - அதைக் கேட்டதும் பூரித்துப் போன பரமசிவம்...

"ஆமாங்கையா... அன்னிக்கி ஒங்க மகன் ஆடுன ஆட்டத்த இப்ப நென்க்காலும் கண்ணு முன்னுக்கு ஆடுராமாதிரி இருக்கு. அன்னிக்கி அந்த சத்திவேலோட ஆட்டத்த நான் ரொம்ப பாராட்டினேன். ஆஞ்சினேயரே அவனுக்குள் இருந்து ஆடுராமாதிரி இருந்திக்கி.

எங்க குழவில் அனுமாராக இருந்தவன் இந்தியாவுக்கு போயிட்டால.... அனுமாரே இல்லாம இருந்த எங்க குழுவுக்கு அனுமாரா அன்னிக்கே உங்க மகன சேர்த்துக்கிட்டேன்" - என்றான் பரமசிவம்.

"தம்பி... அவன் அனுமார் வேஷம் போட்டுக்கிட்டு இந்த தோட்டக

காடெல்லாம் ஆனாலும். ஆளுங்களும் அவன் புகழுமின்னுதான் நானும் ஆசைப்படுறேன்"

"ஆனா... வாழ்க்கைப் பூராவும் அனுமாரா.... பிரமாசாரியாகவே இருந்திடுவானோன்னு நினைக்கிறப்ப... ரொம்ப யப்படுறேன். என்னா.... அவனுக்கு வயசு முப்பத்திமூன்று ஆகப்போகுது. கல்யாணமின்னு பேச்ச எடுத்தாலே...., எதுக்கு அதெல்லான்னு ஒதுங்கியே போயிடுறான்." என்றவர் "அனுமார் வேஷம் போட்டாப்பில - கல்யாணமே கட்டிக்கக் கூடாதின்னு அர்த்தமா தம்பி....?" - எனக் கேட்டார்.

"ஜீயா ஒங்க கவல எனக்குத் தெரியது. அவனோட மௌனம்.... கல்யாணமே கட்டிக்கக் கூடாதின்னு அர்த்தமில்ல. ஒரு நேரம் வந்தா கட்டிக்கலாம் ன்னு மௌனமாகவும் இருக்கலாம். நேரம் வந்தா எல்லாம் நடக்கும்" என்ற பரமசிவம்.... " இனிமே.... நான் பொயிருவேன். நீங்க வீட்டுக்குப் போங்கம்யா...." - என்று அவரிடம் விஷை பெற்றுக்கொண்டு - மெயின் ரோட்டை நோக்கி போகும் குறுக்குப் பாதையில் இறங்கி சென்றான். அவன் மறையும் வரை பார்த்துக் கொண்டிருந்த பெரியசாமி - சற்றுத் திரும்பி தூாத்தில் சோ.... வென விழுந்து கொண்டிருக்கும் நீர் வீழ்ச்சியைப் பார்த்ததோடு தன் பார்வையை தூாத்திற்கு ஓடவிட்டார்.

தூாத்தில்... இள நீலநிற மலைத் தொடர் வரைக்கும் பார்வையைச் செலுத்தினார்.

அந்த மலைத் தொடரின் அடிவாரத்து தேயிலைத் தோட்டங்களில் ஒன்றான 'அக்களர மலையை' அவர் இப்பொழுது நினைத்துப் பார்த்தார். அவர் அன்று அங்கு குடும்பத்தோடு வாழ்ந்தபோது ஒரு சாதாரண சில்லறை கங்காணியாகத்தான் வேலை பார்த்தார்.

தோட்ட மக்களோடு, நாட்டிலிருந்து தேயிலைத் தோட்டத்திற்கு வேலைக்கு வரும் சில சிங்கள தொழிலாளர்களிடமும் இவருக்கு மதிப்பு இருந்தது. பள்ளத்து நாட்டிலிருந்து மேலே ஏறிவந்து சில்லறை வேலை செய்தும் அவர்களிடம் வேலை வாங்கும் பொறுப்பு இவருக்குத்தான்.

அவர்களிடம் அளவுக்கு அதிகமாக வேலை வாங்கமாட்டார். மனித நேயத்துடன் நடந்து கொள்வதால் அந்த தொழிலாளர்களும் விசுவாசத்துடன் நாட்டிலிருந்து கள்ளு, மரவள்ளிக் கிழங்கு, பலாப்பழம், பப்பாளி, வாழை போன்றவைகளைக் கொண்டுவந்து இவருக்கு கொடுப்பார்கள்.

ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் துணைக்கு யானையாவது கூட்டிக் கொண்டு அந்த ராவணாக்கொடை நாட்டுப் பகுதிக்கு இறங்கிவிட்டால் சரி....

மதங்கள் அனைத்திற்கும் பொதுவான அம்சங்கள் என்று அதிகம் இல்லை. வெவ்வேறு சமுதாயச் சூழ்நிலைகளிற் தோன்றிப் பரவியும் இணைந்தும் பிரிந்தும் மாறியும் வந்துள்ள மதங்கள் அவற்றின் சமுதாயச் சூழல்களையும் அவற்றில் ஏற்பட்ட வரலாற்று மாற்றங்களையும் பிரதிபலிப்பன. மதங்கள், பொதுவாகவே, தாம் உருவான காலச் சமூலங்குத் தம்மை இறுகப் பிணைத்துக் கொண்டதன் விளைவாகப் புதிய சமுதாயச் சூழல்கட்கு ஏற்றவாறு இயங்க முடியாது தவிக்கின்றன. சமுதாய மாற்றங்களை நிராகரித்துப் பழைமை பேண வேண்டுவோர் மதங்களைத் தமக்கு ஆதாரமாகப் பயன்படுத்துவது வழமை. மத நம்பிக்கைகள் மட்டுமன்றிச் சடங்கு சம்பிரதாயங்களும் மாற்ற இயலாதன என்றே அவர்கள் வாதிப்பார்கள். ஆயினும் வரலாற்றின் மாற்றங்கட்கு வளைந்து

மாறு நுநி கு வளரும்

சிசிவசேகரம்

கொடுக்காமல் ஒரு மதம் நிலைக்க முடியாது என்பதால் மதங்கள் இறுதியிற் சமுதாய மாற்றத்துக்கு விட்டுக் கொடுக்க நேருகிறது. இதற்கான உதாரணங்களை இங்கு நான் தர அவசியம் இல்லை. மதங்களின் ஒவ்வொரு அம்சமும் அதன் தோற்றுவாயில் மனிதன் என்ற சமுதாய விளங்கின் வாழ்வை அடிப்படையாகக் கொண்டவையே. மனிதரது தேவைகட்கும் ஜயங்கட்கும் மனிதர் கண்டறிந்த தீர்வுகள் பல. மதங்கள் மனிதர் சாத்தியமெனக் கருதிய தீர்வுகளில் ஒரு பகுதியேயன்றி வேறல்ல. மதங்கள் மனிதத் தேவைகளை எவ்வளவுதாரம் நிறைவு செய்தன என்றோ அவற்றால் இன்னும் எவ்வளவு காலம் எவ்வளவாறு பயனுள்ள பணியாற்ற முடியுமென்றோ நான் ஆராய முற்படவில்லை. மறுமையை வலியுறுத்தி

இம்மையை அதற்குக் கீழ்ப்பட்ட ஒன்றாக்க முனையும் மதங்களின் மறுமைக் கோட்பாடுகளும் ஆன்மா, கடவுள் என்பன பற்றிய கருத்துக்களும் மனிதரது இம்மை அனுபவங்களில் வேறுள்ளி நிற்கின்றன என்பதை மட்டும் இங்கு நினைவுட்ட விரும்புகிறேன்.

மனிதருக்குத் தம் வாழ்வு இந்த மண்ணிற் பிறப்பிற்கும் இறப்பிற்கும் இடையே வரையறைப்பட்ட ஒன்றென்பதை ஏற்க இயலாமையையே மறுமைக் கோட்பாடுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. மரணத்தின் பின் மனிதர் இன்னொரு முறை பிறப்பதாகக் கருதுவதும் இன்னொரு உலகை அடைவதாகக் கொள்வதும் மரணம் என்ற வலிய உண்மையை ஏற்க இயலாமையின் காரணமாக விளைந்தனவ. வானுலகம், மோட்சம், சுவர்க்கம், நரகம் போன்ற படிமங்களும் இன்ப துன்பங்கள் பற்றியும் நன்மை தீவை பற்றியும் மனிதர் கொண்டிருந்துள்ள கருத்துக்களின்பாற்பட்டவையே. நிரந்தரமான ஆன்மா, உருவும் அருவமும் அற்ற ஆதியந்தமற்ற பரம்பொருள் போன்ற கருத்துக்கள் காலத்தாற் பிறப்படவை. இக் கருத்துக்களின் விருத்தி ஒரு சிந்தனை மரபின் விருத்தி. இந்துமதம் ஒருபுறம் மனித உணர்வு கடந்த ஒரு பரம்பொருளை வலியுறுத்தினாலும், உண்மையில் அது பலகடவுட் கொள்கையுள்ள மதமேயாகும். இந்து மதத்தில் ஒரு கடவுட் கொள்கை வந்த முறை யூத-கிறிஸ்தவ-இஸ்லாமிய மரபில் ஒரு கடவுட் கொள்கை புகுந்த முறையினின்றும் வேறுபட்டது என்பதால், இந்து மதம் ஏக காலத்தில் ஒருகடவுட் கொள்கையைப் பலகடவுட் கொள்கைகளுடன் இணைத்துப் பேணக் கூடியதாயிற்று. ஆயினும் ஒரு கடவுட் கொள்கை பலகடவுட் கொள்கையை விடத் தன்னளவிலேயே மேம்பட்டதாகி விடமுடியாது. கடவுட் கொள்கையின் முக்கிய இடர்ப்பாடே மனிதர் அறிதற்கரியதாகக் கூறப்படும் ஒன்றை மனிதர் அறியக் கூடியவாறு மட்டுமன்றி அறிவுழூர்வமான வாதங்களுடு நிலைநாட்ட முனைவதாகும். கடவுள் நம்பிக்கையுள்ளோர் எவ்வளவு தூரத்துக்குக் கடவுளைத் தெளிவாக விவரிக்க முனைகின்றனரோ அவ்வளவு எனிதாக ஒரு நாத்திகளாற் கடவுள் பற்றிய விளக்கங்களையும் விவரணங்களையும் மறுக்க முடிகிறது. பிற வியின் நோக்கமோ கடவுள் உலகையும் உயிர்களையுந் தோற்றுவித்திருப்பின், அப்படைப்பின் நோக்கமோ அல்லது யாவும் மாயை எனின் அம் மாயைக்குரிய காரணமோ மனிதர் அறியத் தக்கவையல்ல.

மனிதர் அறிய இயலாத பரம்பொருள் ஒன்றுக்கு மனிதர் கருதுமாறான ஒரு நோக்கம் ஏன் இருக்க வேண்டும்? எவராலும் மறுக்கக் கூடாத ஒரு கடவுட் கொள்கை மனிதராற் பயன்படுத்த முடியாத ஒன்றாகவே இருக்கும். அத்தகைய கடவுளை அடைய முனையும் எவரும் அதனை அடைவரோ என்பதும் நிச்சயமற்றது. அக் கடவுளை அடைய விரும்பாமலும் முயலாமலும் ஒருவர் அடைய முடியாது என்ற நிலைமைக்கும் அவசியமில்லை. கடவுளை அடைவது தான் கென்ம் ஈடேற்றத்தின் இறுதி நிலை என்று யார் கூறமுடியும்? அதற்கப்பால் இன்னொன்றிருந்தால் அதை அக் கடவுள்ளிரி யார் நிருணயிக்கக் கூடும்? கடவுளர் பற்றிய மனிதாது கொள்கைகள் யாவும் ஊகங்களென்ற அளவில் ஒன்றுக்கு ஒன்று சமமானவையே. இந்தளவிற், கடவுளர் பற்றிய கொள்கைகளைக் கொஞ்சம் ஒப்பிடுவோம்.

கடவுள் தன் சாயலிலேயே மனிதரைப் படைத்தார் என்ற கருத்து மற்றைய உயிரினங்கள் மீது மனிதர் தமது ஆளுமையை நிலைநாட்டிய பின்னரே ஏற்பட்டது. நேர்மையாகக் கூறின், இம்மனிதர் தமது சாயலிலேயே அக் கடவுளைச் சிருட்டித்தனர். அக்கடவுளுக்கும் மனிதர் போல விருப்பு வெறுப்புக்களும் கோபமும் அன்பும் இருந்தன. எதிரி இருந்தான். மனிதரை நேசிக்கும் ஒரு பிதாவான கடவுள் ஆணாதிக்கத்தின் குறியீடாகவும் மனித சமுதாய விழுமியங்களை நியாயப்படுத்தும் ஒரு வசதியாகவும் உள்ளார். பாலுறவு பற்றியும் பிற புலன் இன்பங்கள் பற்றியுமான குற்ற உணர்வுகள் ஆதிக்கஞ் செலுத்திய நெறிகளைக் கொண்ட ஒரு சமுதாயம் கடவுளையும் தனது விழுமியங்கள்க்கு ஏற்பவே கண்டது. விவிலியத்தின் ஒரு கடவுட் கொள்கைக்கு முற்பட்ட சமூகங்களிற் கடவுளர் மிகுந்த மனித கொவும் உடையோராயிருந்தமையும் கடவுளரிடையே மனிதரிடையிலான உறவுகள் போன்ற உறவுகள் அமைந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலும் உலகின் பிற பகுதிகளிலும் மனிதப் பண்புகளும் மனிதரிடையிலான உறவுகள் போன்ற உறவுகளுங் கொண்ட கடவுளர் இருந்தனர். இவையாவும் மனிதாது கடவுட் கொள்கை எவ்வளவு தூரம் மனித வாழ்வின் அடிப்படையில் உருவானது என்றே காட்டுகின்றன. மனிதர் பற்றி எவ்வகையான எதிர்பார்ப்பேனும் இருக்கக் கூடிய ஒரு கடவுளுக்கு ஏன் வேறு உணர்வுகளும் இருக்க முடியாது என்பது ஒரு நியாயமான வாதமே.

.....கடவுள் பற்றிய என்னங்களும் ஏதிர்பார்ப்புகளும் சமுதாயங்களின் நிலைமைகட்டுப்பை விருத்தியடைவின்றன. எந்தவிடத்து எல்லாம் வல்ல ஒரு கடவுளின் போால் மனிதர் மனிதனர் அழிக்குமாறு தூண்டப்படுவின்றனரோ, அந்தவிடத்துக் கடவுட் கொள்கை மாறுட விரோதமான ஒன்றாகிவிடுகிறது. எந்தவொரு தெய்வத்தின் மதான நம்பிக்கையும் தன்னை நிறைவேட வேண்டு வேறுவிதமான தெய்வ நம்பிக்கையையும் வழிபாட்டு உரிமையையும் மறுக்க முற்படுமாயின் முன்னைய நம்பிக்கை மிகவும் பலவிளமான ஒன்றாகவே இருக்கமுடியும். மனிதனைப் பிரிக்கும் கடவுட் கொள்கைகளைவிட கடவுள் மறுப்பு மேலானது. விலங்குகளையும் மாங்களையும் முன்னோரையும் வழிபட்டுவந்த அதிமனிதாது கடவுட்கொள்கைகடவுட்தொடருக்கூட தூண்டுக் கொள்கைகளைவிட முற்பொக்கானது.

இந்து மதத்தின் ஒரு கடவுட் கொள்கை ஒரு அருவருவற்ற பாம்பொருளாக அமைந்தது. இக் கொள்கை பலகடவுட் கொள்கையை நிராகரிக்காமல் அத்தனை தெய்வங்களையும் பரம்பொருளின் பகுதியாக்கிக் கொண்டது. பெளத்தத்தின் நாத்திகத் தன்மையும் பரம்பொருள் பற்றிய இந்துமதக் கோட்பாடும், மனிதர் தமது அன்றாடத் தேவைகளை நிறைவேற்ற நாடும் தெய்வத் துணையைத் தரவல்லனவல்ல. பிரார்த்தனைகட்டும் வேண்டுதல்கட்டும் நிவிட்டைக்கும் தவத்துக்கும் இரங்கக் கூடிய கடவுளரின் நிலைப்பு இதனாற் சாத்தியமாயிற்று. இத்தனைய கடவுளர் பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாதவராயின் மனிதர் விளக்கி விவரிக்க முனையும் எத்தனைய கடவுளருமே பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாதவரே. மனிதாது அறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட உணர்வுகடந்த பரம்பொருளை மனிதர் அறிதல் அரிது. அதனை நட்பாக்கவோ பகையாக்கவோ இடமில்லை. மனிதச் செயற்பாடுகளை நிறுணயிக்கும் பரம்பொருள் மனிதச் செயல்களால் எவ்வளைகயிலும் பாதிக்கப்பட முடியாதது. எனவே மனித வாழ்க்கையின் செய்நெறி பற்றிப் பரம்பொருளின் விருப்பு வெறுப்பென்ற கருத்துக்கட்டுகே இடமில்லை. இங்கே, மனித இருப்புத், தன் அடிப்படையிலேயே தன்னை அறிய வேண்டிய நிலைக்கு, ஏறத்தாழ நாத்திகத்துக்கு நெருக்கமாக, வந்துவிடுகிறது. மனிருக்கோ கடவுளர், வாழ்வின் பற்றுக்கோடாகவே தேவைப்படுகின்றனர். இதையே மதங்களும் மதசார்புள்ள சமூக அதிகார பீடங்களும் வரலாற்றிற் பயணபடுத்தி வந்துள்ளனர்.

தேவகுமாரர், தேவதூதர், அவதாரங்கள், தெய்வசித்தி பெற்றோர், தெய்வத்தன்மை கொண்ட மன்னர்கள் போன்ற அனைவருமே மனித சமுதாயத்தின் மீது தம் ஆளுமையைச் செலுத்தக் கடவுள் பேரரப் பயன்படுத்தினோரே. இவர்கள் அனைவருமே இக் காரணத்தாற் கெட்டவர்களோ ஆணவ மிகுந்தவர்களோ பிற்போக்குச் சக்திகளோ ஆகி விடமாட்டார். ஓவ்வொருவரையும் அவரவரது வரலாற்றுச் சூழலில் வைத்தே நாம் மதிப்பிடல் நியாயம். கடவுள் பற்றிய என்னங்களும் எதிர்பார்ப்புக்கங்களின் நிலைமைகட்டுகேற்ப விருத்தியடைகின்றன. எந்தவிடத்து எவ்வாம் வல்ல ஒரு கடவுளின் போல் மனிதர் மனிதரை அழிக்குமாறு தூண்டப்படுகின்றனரோ, அந்தவிடத்துக், கடவுட் கொள்கை மானுட விரோதமான ஒன்றாகவிடுகிறது. எந்தவொரு தெய்வத்தின் மீதான நம்பிக்கையும் தன்னை நிலைநாட்ட வேண்டி வேறுவிதமான நம்பிக்கையையும் வழிபாட்டு உரிமையையும் மறுக்க முற்படுமாயின் முன்னைய நம்பிக்கை மிகவும் பலவீனமான ஒன்றாகவே இருக்க முடியும். மனிதரைப் பிரிக்கும் கடவுட் கொள்கைகளை விடக் கடவுள் மறுப்பு மேலானது. விவங்குகளையும் மாங்களையும் முன்னோரையும் வழிபட்டு வந்த ஆதி மனிதரது கடவுட் கொள்கைகளுடையத்தின் போல் போர் தொடுக்கத் தூண்டுங் கொள்கைகளை விட முற்போக்கானவை.

மதங்களுங் கடவுட் கொள்கைகளும் காலத்துடன் மாறிவந்தவை. மதச் சடங்கு சம்பிரதாயங்களும் வேகமாக மாறி வருவனவே. இவற்றிற் பேணத் தக்கது எது தகாதது எது என்று விதிக்க வல்லார் எவருமில்லை. காலமே மாற்றத்தின் அதி வலிய கருவி. இந்து சமயம் போன்று அதிக மாற்றங்களைக் கண்ட பெருமதங்கள் இல்லை. பிற மதங்களின் கடவுட் கொள்கைகளை மதிப்புடனோ சகிப்புத் தன்மையுடனோ கருதி வந்தமை இந்திய மத மரபுகளில் இடையிடப்பேறாங் காணப்பட்ட ஒன்று. அது முற்றாக அழியும் அபாயம் இன்று தலை தூக்கியுள்ளது. காவிக் கொடியைப் போர்க் கொடியாக உயர்த்தும் போக்குப் பற்றியும் வித்தைக்காரர்களும் அவதாரங்கள், ரிஷிகள், பகவான்கள்என்று தம்மைக் கூறிக் கொள்வோரும் மனிதரது பலவீனங்களைப் பயன்படுத்திக் கடவுளரை வியாபாரமாக்க முனைவது பற்றியும் இந்து இளைஞர்கள் கூடியளவு சிந்தித்துச் செயற்படுவார்கள் என நம்புகிறேன்.

நெதர்லாந்து மொழி

சில குறிப்புகள்

பத்மமோகரஸ்

உலகில் எவ்வா மொழிகளிலும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தவண்ணமே உள்ளன. ஆனால் இந்த மாற்றங்கள் மிக மெதுவாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இது சட்டென்று நமக்குப் புலனாவதில்லை.

மிகப்பழைய டச்சு கிரமபோன் தட்டை நாம் கேட்டால் அது நெதர்லாந்து மொழியைப் போல் எமக்குத்தோன்றினாலும் அதில் எவ்வளவோ சொற்கள் மாறுபட்டு வழங்குவதை நாம் அவதானிக்கலாம். இந்த மாற்றங்கள் மிகமிக மெதுவாக நடைபெறுகிறது. அல்லாதுபோனால் எமது பாட்டன் அவரது பேர்ப்பிள்ளைகளுடேனேயே சம்பாஷித்துக்கொள்ளமுடியாது போய்விடும்.

நெதர்லாந்து மொழியில் அதன் நீண்ட சரித்திரத்தில் புதிதாகப் பெருமளவு சொற்கள் தோன்றியுள்ளன. பழைய சில சொற்கள் வழக்கொழிந்து போயுள்ளன. வேறு சில பழஞ்சொற்கள் புதிய அர்த்தங்களைப் பெற்றுக்கொண்டுள்ளன. மொழியின் உச்சரிப்பிலும் அதன் இலக்கணத்திலும் கூட மாற்றங்கள் ஏற்பட்டவண்ணமே உள்ளன.

"பண்ண கழிதலும்

புதியன புகுதலும்

வழவல காலவகையினானே"

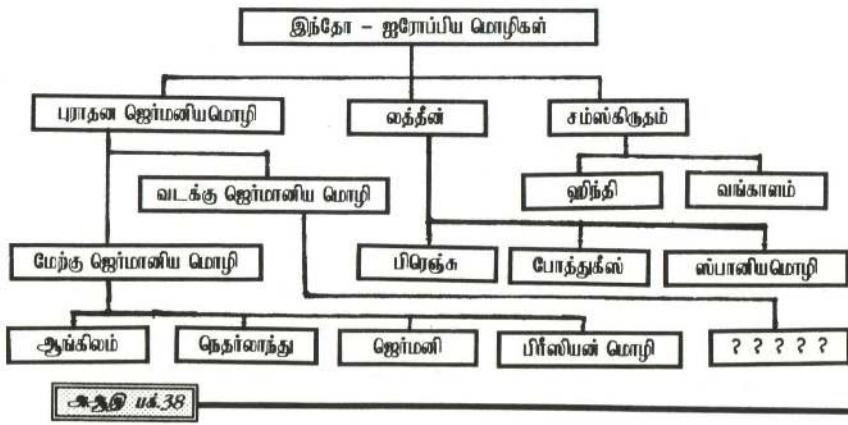
என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரம் எந்த மொழிக்கும் பொருந்துவதுதான். நெதர்லாந்து மொழியில் பல பிராந்திய மொழிகள் உள்ளன. பிராந்திய மொழி என்பது ஒரு குறிக்கப்பட்ட பிரதேசத்தில் அல்லது குறிக்கப்பட்ட மக்களால் உபயோகிக்கப் படும் மொழியாகும். முன்னர் இப்பிராந்திய மொழி என்பது ஒரு தனிமொழிபோலவே இயங்கியது. உத்தியோக பூர்வமாகப்பாவிக்கும் மொழியை கௌரவமான "நெதர்லாந்து மொழி" என்று கூறுவார். உறவினரும் நஸ்பர்களும்

தமக்குள் தமது பிராந்தியமொழியில் பேசிக்கொள்வார்கள். நெதர்லாந்து மொழியின் வரலாறு என்பது உண்மையில் நெதர்லாந்தின் பிராந்திய மொழிகளினதும் பொதுமொழியின் சரித்திரமும் சேர்ந்ததாகும்.

மொழியின் தோற்றம்

நெதர்லாந்து மொழியின் வயது என்ன என்பது திட்டவட்டமாகக் கணிப்பிடுவது கடனமானதாகும். பழைய நெதர்லாந்து மொழியின் வசனநடைகள் 13ம் நூற்றாண்டிலேயே ஏழுதப்பட்டுள்ளன. அதற்கு முற்பட்டவை சரித்திரத்திற்கு முற்பட்டகாலத்தில்(Pre-history) அடங்குகின்றன. 15ம் நூற்றாண்டிற்குப்பின் “புதிய நெதர்லாந்து” எனக் குறிப்பிடுவர். இம்மொழியின் வரலாற்றினை ஆச்சிரமங்களிலும் குருமனைகளிலும் உள்ள மூலாதாரங்களிலிருந்தே பெறக்கூடியதாக உள்ளது.

நெதர்லாந்து மொழி ஜேர்மனிக(Germanic) குடும்பத்தைச்சேர்ந்த ஒரு மொழியாகும். இது இந்தோ - ஜோரோப்பிய மொழிகளைச் சார்ந்தது. 8ம் 9ம் நூற்றாண்டுகளிலேயே நெதர்லாந்து மொழி தனது வடிவத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது. நெதர்லாந்து, ஆங்கிலம், ஜேர்மனியமொழி, பிரீசியன் மொழி என்பன ஆரம்பத்தில் ஏறக்குறைய ஒரு மொழியாக இருந்து நாளடைவில் வித்தியாசமானமொழிகளாக பரிணமித்துள்ளன என்று ஆராய்ச்சிகளிலிருந்து தெரிய வருகிறது. பின்வரும் படம் இம்மொழிகளுக்கு இடையிலான தொடர்பினை தெளிவாக விளக்குகிறது. தெளிவும் எளிமையும் கருதி இதனுடன் தொடர்புள்ள வேறு பல மொழிகள் இதில் குறிப்பிடப்படவில்லை.

நெதர்லாந்து (Nederland) என்றால் "தாழ்ந்தபகுதி" (lowland) என்று அர்த்தம். இம்மொழியை ஆங்கிலேயர் 'டச்சமொழி' என்றும் ஜேர்மனியரும் பிரஞ்சக்காரரும் "வெறாலண்ட்க்மொழி" என்றும் கூறுவர். நெதர்லாந்து மக்கள் தம்மொழியை "நெதர்லாந்துமொழி" என்று குறிப்பிடுவதையே பெரிதும் விரும்புவர். நவீன நெதர்லாந்து மொழி 16ம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னரே வளர்ச்சியுற்றது. 17ம் நூற்றாண்டு நெதர்லாந்து மொழியின் பொற்காலம் ஆகும். இக்காலத்திலேயே நெதர்லாந்து கடவாதிக்கத்திலூம் வாணிபத்திலூம் தனது பலத்தைப்பன்மட்காகப் பெருக்கிக் கொண்டது. இக்காலத்தில் தான் நெதர்லாந்து இலங்கையிலும் தன் ஆட்சியை நிலைநிறுத்தியிருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இக்காலகட்டத்தில் நெதர்லாந்து மொழி அதன் இலக்கிய வளர்ச்சியின் உன்னத சிகரங்களைத் தோட்டு நின்றது. P.C.Hooft, Vondel, Bredero, Huygens போன்ற ஆற்றல் மிகுந்த எழுத்தாளர்களும் CATS போன்ற கிராமியக்கவினூர்களும் இவ்வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்களித்தனர்.

இக்காலத்திலேயே நெதர்லாந்து மொழி பலபாகங்களுக்கும் எடுத்துச்செல்லப்பட்டது. இந்தோசீனா, அமெரிக்கா, தென்னாபிரிக்கா போன்ற நாடுகளிலும் நெதர்லாந்து மொழி பரவலானது. இம்மொழி இலங்கையில் சிங்கள மொழியிலும் தனது செல்வாக்கைச் செலுத்தத்தவறவில்லை. தமிழில் நெதர்லாந்து மொழியின் செலவாக்கு எவ்வாறு அமைந்தது என்பது ஆய்வுக்குரிய முக்கிய விஷயமாகும்.

12ம் நூற்றாண்டுக்கு முன் நெதர்லாந்து மொழி மிகச்சிறிய அளவிலேயே எழுதப்பட்டது. மக்கள் இம்மொழியைப் பேச்கிறோமோயாகப் பாவித்த அதேவேளையில் தேவாலயங்களில் இருந்தவர்களும் அதிகங்கற்ற அறிஞர்களும் எழுதுவதற்கு வத்தீன் மொழியையே பாவித்தனர். அப்போதிருந்த பெரும்பாலான மக்களுக்கு எழுதத்தெரிந்திருக்கவில்லை. இலக்கியம் வாய்மொழி மூலமே பரம்பரையாகக்கற்பப்பட்டு வந்தது.

வளர்ச்சி

நெதர்லாந்து மொழியின் வளர்ச்சி நெதர்லாந்து தேசத்தின் வளர்ச்சியிடுனும் கலாச்சார, சமூக பொருளாதார சரித்திரத்துடனும் பின்னிப்பினை நிறுத்தினது. 13ம் நூற்றாண்டில் Gent, Brugge,

Antwerpen, Utrecht போன்ற நகரங்கள் உருவாகின. ஒவ்வொரு நகரத்திலும் தங்கள் 'நெதர்லாந்து மொழியில்' சட்டங்கள், உறுதிகள் என்பன எழுதப்பட்டன. மக்கள் கூடுதலாக எழுதவும் வாசிக்கவும் வேண்டிய தேவை ஏற்பட ஆரம்பித்தது. இதனால் ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலுள்ள மக்களும் தங்கள் 'பிராந்திய நெதர்லாந்தில்' கூடுதலாக எழுதவும் வாசிக்கவும் தொடங்கினர். இந்திலையில் ஒரு 'பொதுவான நெதர்லாந்து மொழி' (ABN என்று சொல்வார்கள்) உருவாகி இருக்கவில்லை. பல நகரங்களுக்குமிடையில் பொருளாதாரத் தொடர்புகள் ஏற்பட்டதன்பின்னரே ஒரு பொது மொழியின் அவசியம் உணரப்பட்டது. குறிப்பாக அக்ஷியந்திரத்தின் வருகை ஒர் பொதுவான நெதர்லாந்து மொழிக்கு அந்திலையாமிட்டது.

16ம் நூற்றாண்டில் நெதர்லாந்து தெளிவான எல்லைகளுடன் கூடிய ஓர் கதந்திர நாடாகப் பரிணமித்தது. என்பது வருட யுத்தமும் நெதர்லாந்தின் மொழி வளர்ச்சியில்லை முக்கியமாக வகித்திருப்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இந்த எண்பதாண்டு யுத்தத்தில் நெதர்லாந்து மக்கள் ஸபெயினின் கத்தோலிக்க ஆதிக்கத்தினை எதிர்த்து நடத்திய வீரமிகுந்த போராட்டம் நெதர்லாந்து மக்களிடையே ஏற்படுத்திய ஜக்கிய உணர்வும் நெதர்லாந்தின் பொதுமொழியின் வளர்ச்சிக்கு உந்துசக்தியாக அமைந்தது.

கிறிஸ் தவ மதச்சீர்திருத்தமும் நெதர்லாந்தின் மொழிவளர்ச்சியில் பாரிய பங்கினை வகித்தது. இதற்கு முன்னர் கத்தோலிக்க தேவாலயங்களில் வத்தீன் மொழி மட்டுமே புழக்கத்தில் இருந்தது. சமயச்சீர்திருத்தத்தின் பின்னர் பைபிள் நெதர்லாந்து மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதுடன் தேவாலயங்களில் சமய ஆராதனைகளும் நெதர்லாந்து மொழியிலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டது. இம்மாற்றங்கள் நெதர்லாந்து மொழி வளர்ச்சியில் ஒரு புதிய உத்வேகத்தை ஏற்படுத்தியது.

புதிய புரட்டஸ் தாந்து சபை மக்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கு ஓர் பொதுவான நெதர்லாந்து மொழியின் தேவையை உணர்ந்த அதே வேளையில் ஸபானிய மன்னன் 2ம் பிலிப்பிற்கு எதிராகப் போராடுவதற்கும் இம்மொழியின் தேவை மேலும் உணரப்பட்டது.

16ம் நூற்றாண்டில் "ஓர் பொதுவான நெதர்லாந்து எழுதும்

மொழி" தோன்றியது. எழுத்து நடைக்கும் பேச்சு வடிவத்திற்கும் பாரதுாரமான வித்தியாசங்கள் நிலவின. 1893ம் ஆண்டிலிருந்து சொற்களின் எழுத்துகளிலும்(spelling) மாற்றங்கள் கொண்டுவரப்பட்டு அவை கலபமாக்கப்பட்டன. பேச்சு மொழிக்கும் எழுத்துமொழிக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகளைக் குறைப்பதற்குத் தீவிர முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1947ல் சொல்லின் எழுத்துக்கள் தொடர்பாக நெதர்லாந்து அரசாங்கம் புதிய ஒழுங்குகளைக் கொண்டுவந்தது. ஒரு மொழியானது மக்களின் தேவைகளுடன் சேர்ந்து வளரவேண்டும். இல்லையாயின் அம்மொழி வழக்கிழந்து இறந்த மொழியாகிப் போய்விடும். இன்றும் நெதர்லாந்து மொழி மாற்றமுறாமல் உள்ளது என்று கூறுவதற்கு எதுவித காரணமும் இல்லை.

புதியமாற்றங்கள்

தற்போதுள்ள நிலமையில் இம்மொழியில் மாற்றங்களைக் கொணர்வதில் பின்வருவன பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்திவருகின்றன என்று கூறலாம்.

1.தொலைபேசி, வாஸோலி, தொலைக்காட்சி என்பனவற்றின் செல்வாக்கு-

தொலைபேசி மூலம் கூடிய தொடர்புகள் நடைபெறுவதால் கடிதம் எழுதுவது குறைந்து வருவதும் எழுதும்போது கதைப்பது போன்றே எழுதுவதும் ஒரு புதிய மாற்றமாகும்.

எழுத்துமூல அறிக்கைகளுக்குப் பதிலாக ஓலிப்பதிவு நாடாக்கள் பயன்படுத்தப் படுவதும், புத்தகங்கள்- பத்திரிகைகளுக்குப் பதிலாக வா ணா லி, தொலைக்காட்சி என்பன அதி கமதி கமாகப் பயன்படுத்தப்படுவதும் மொழியின் மீது தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தவல்லனவாகும்.

2.பெருமளவு மக்கள் கல்வி பயிலும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருப்பதும் பொதுவான நெதர்லாந்து மொழி வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்களிப்பினை நல்க உதவிடும்.

3.நகராத்துக்கும் கிராமத்துக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாடுகள் குறைந்து கொண்டு போவதால் "பொது நெதர்லாந்து மொழிக்கும்"(ABN) கிராமங்களிலுள்ள பிராந்திய மொழிகளுக்கும் இடையேயுள்ள வித்தியாசம் குறைந்து கொண்டு செல்கின்றது.

4. சுட்டங்கள், அறிக்கைகள், கூட்டங்கள் பாரானுமன்ற விவாதங்கள், ஊர்வலங்கள் பகிரங்கமாக சர்க்கை செய்யப்படுவதால் மக்கள் பரந்தளவில் மொழியைப் பயன்படுத்தும் நிலை அதிகரித்துக் கொண்டுவருகிறது.

5. ஏனைய மொழி களின் செல்வாக்கும் கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். முன்பு வத்தீன், பிரெஞ்சு மொழிபோல இன்று ஆங்கிலம் உள்ளது. மேலும் இந்நாட்டின் சிறுபாள்ளமை மக்களின் மொழிகளான துருக்கி, மொரோக்கர்களின் அரபு, குரிணாம், மொலுக்கன், தமிழ் போன்ற மொழிகளும் தத்தம் செல்வாக்கைச் செலுத்தவாம்.

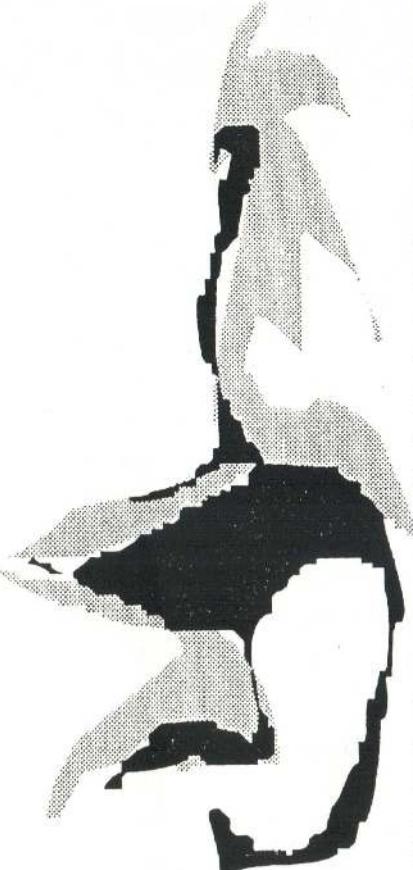
நீண்டகாலமாக நெதர்லாந்து பிராந்திய மொழியினை பொது மொழியிலும் (ABN) பார்க்கத் தாங்குறைந்த மொழியாவே கருதி வந்தது. ஆனால் இன்று நிலைமை மாறிவருகிறது. பிராந்திய மொழியானது பொது மொழியிலும் பலம் மிகுந்ததாகத் திகழ்கிறது. எனவே பொது மொழி ஓர் இரண்டாவது மொழி என்ற அந்தஸ்தையே வகிக்கிறது. கல்வி வசதிகள் இருப்பதால் மக்கள் பிராந்திய மொழியைப் பேசினாலும் இரண்டாவது மொழியான பொது மொழியைப் பாடசாலைகளில் கற்பதற்கு போதிய அளவு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருப்பதும் கண்கூடு.

இந்த எழுத்தும் இறவா வரமும்

ஸ்ரீவரசேகரம் - -

இந்த எழுத்தும்
கவிதையாகலாம் காவியமாகலாம்
நாடகம் திரைக்கதை வசனமாகலாம்
ஆய்வு விவரணைம் விமர்சனமாகலாம்
விளக்கமாகலாம் விடுக்கதையாகலாம்
சிரிக்கத் தூண்டுந் துணுக்காய்ச் சிறுக்கதை
நாவல் சுயக்கதை சரித்திரமாகலாம்
கனல் தெறிக்கின்ற கோவைமாகலாம்
நெடுஞ்சுவர்வழியே சுலோகமாகலாம்
பேர்குறியாத படைப்பொன்றாகலாம்

இந்த எழுத்து
அச்சிற் பதிந்து நூலுருப் பூண்டு
புத்தகக் கடையில் விற்பனையாகலாம்

பதாங்கி ஒனிந்து களவாய்ப் பழங்கலாம்
கையெழுத்தாகவே பலருங் காணவாம்
பரவ முன்னமே பறிமுதலாகலாம்
பார்க்க முன்னமே பற்றியெரியலாம்
சுட்ட சாம்பலிற் சுடர்கொண்டெழுலாம்
புதைந்த குழியிற் புத்துயிர் பெறலாம்
கவடெதுமின்றி மறந்தே போகலாம்

இந்த எழுத்து

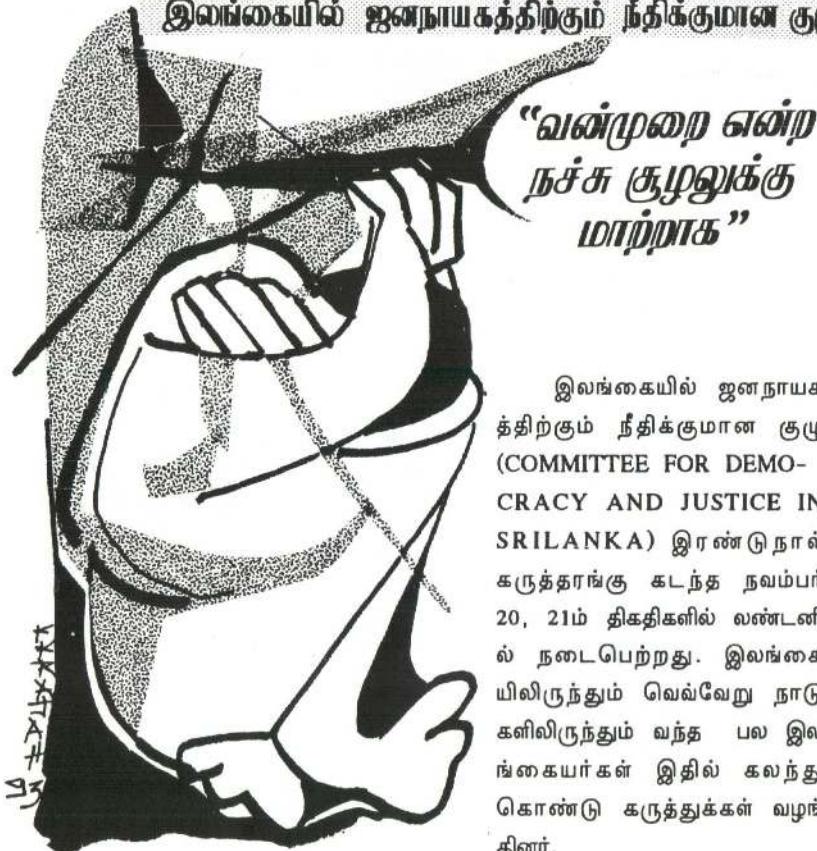
ஓ

அழகியல் பேசும் மதிப்பீட்டாளரே
அமாத்துவத்தின் அளவீட்டாளரே
உறுதியாக அடித்துச் சொல்கிறேன்
இந்த எழுத்துக்
கற்பகத்தருவிற் காகிதஞ் செய்து
அமிர்தங்குழுமத்த மையில் அடித்த
அமரகாவியம் இல்லவே இல்லை

இந்த எழுத்து

மனித குலத்தின் மேன்னை காணவும்
ஒடுக்கல் காண்டல் இல்லாதொழியவும்
ஓங்குங் காங்களில் ஒளிரும் வாளாய்
மூழந் தீயாய் நீஞுந் துவக்காய்க்
சன்னம் ஒன்றன் சின்னத் துணிக்கையாய்
விணரடிங் கால்களின் செருப்பின் வாராய்
கொடுவைக் கெதிராய்க் கிளர்ந்தெழும் போரின்
கோபக்கனவின் சிறுபொறிக் கட்டாய்
ஒருகணப் பொழுதே உயிர்த்து மரிக்குக
இந்த எழுத்தின்
அச் சிறு உயிர்ப்பு
எந்த அமர நிலையினும் ஓங்கும்.

இலங்கையில் ஜனநாயகத்திற்கும் நீதிக்குமான குழு

இலங்கையில் ஜனநாயகத்திற்கும் நீதிக்குமான குழு (COMMITTEE FOR DEMOCRACY AND JUSTICE IN SRILANKA) இரண்டு நாள் கருத்தாங்கு கடந்த நவம்பர் 20, 21ம் திகதிகளில் வண்டனி ல் நடைபெற்றது. இலங்கையிலிருந்தும் வெவ்வேறு நாடுகளிலிருந்தும் வந்த பல இலங்கையர்கள் இதில் கலந்து கொண்டு கருத்துக்கள் வழங்கினார்.

இதுபோன்ற மகாநாடுகள் பெரும் சாதனைகள் எதனையும் சாதித்துவிடப் போகின்ற வெற்றுக் கற்பனைகள் எங்களிடம் இல்லை ஆனால் சில அடிப்படையான பிரச்சனைகள் குறித்து பலவேறுபட்ட கருத்துக்களையும் திறந்த மனத்தோடு விவாதிக்கவும் கருத்துக்கள் பரிமாறிக்கொள்ளவும் இது உதவும் என்று மகாநாட்டைத் தொடக்கி வைத்து உபாவிக்டரே பேசினார்.

"வன்முறை என்ற நச்சுக்குழலுக்கு மாற்றாக.."

இலங்கையின் பத்திரிகை உலகு பாரிய நெருக்கடிகளுக்குள் சிக்கித்தவிக்கிறது. ஜனநாயக விழுமியங்கள் தொடர்ந்து

சிதைந்துகொண்டு போனதன் ஒரு விளைவாகவே இந்த 'நெருக்கடி நிலை ஏற்பட்டது. இந்நிலைக்கு இலங்கைப் பத்திரிகைகளே பெரிய அளவில் பங்கு வகிக்கின்றன. அரசாங்கத்துக்கு முன்னால் மன்றமிட்டு நிற்கும் போக்குத் தொடர்வதும்; இலங்கை என்ற தேசத்தின் சிந்தனையற்று பெரும்பான்மைச் சிங்கள இனத்தினுடைய குரலாகத் தங்களைக் கருதுகின்ற பத்திரிகைகளே இதற்குப் பொறுப்பு வகிக்க வேண்டும். தற்போது அரசாங்கத்தின் மிகக்குருமான ஒடுக்குமுறையை பத்திரிகையாளர்களாகிய நாம் சந்திக்க வேண்டியுள்ளது. இவ்வாண்டு மார்ச்மாதம் முடியவுள்ள 52வாரங்களில் மட்டும் பொலிஸ் ராஞ்சும் அரசாங்கபுக்காடையார்களாலும் மட்டும் பத்திரிகையாளர்கள் 52 முறை தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது கிழமைக்கு ஒரு தாக்குதல் என்று ஆகிறது. ஐனநாயகத்தின் அடிப்படையான மனித உரிமைகளைப் பலப்படுத்த வேண்டிய பெரும் பணியினை பத்திரிகைகள் செய்தாக வேண்டும். ஆனால் இலங்கையில் இப்போது காணப்படுகின்ற பத்திரிகைக்குழும் அவ்வளவு நம்பிக்கை அளிப்பதாகவில்லை.

இன்று வடக்குக் கிழக்கில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் யுத்த நிலைமையானது பத்திரிகை உலகில் மிகச்சம் மீதமுள்ள கொஞ்சநஞ்ச தர்மங்களைக் கூட மதிப்பதாகவில்லை. ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளோ, சிங்களப் பத்திரிகைகளோ தங்கம் அல்லது போதைவஸ்து கடத்தும் நபர் ஒருவர் கைது செய்யப்படும் போது அவர் சிங்களவராயிருந்தால் அவரை ஒரு வர்த்தகராகவோ அல்லது ஒரு சிங்கப்பூர் பயணியாகவோ குறிப்பிடுவார்கள். ஆளால் ஒரு தமிழராகவிருந்தால் அவர் தமிழர் என்பது கொட்டை எழுத்தில் பிரகாரமாகும். அந்த நபருக்கும் போதைவஸ்துப் பயங்கரவாதத்துக்கும் சம்பந்தம் உண்டென்றோ அல்லது புலிகளின் யுத்த நடவடிக்கைகளுக்கு நிதியுதவி செய்யவர் என்றோ ஒரு ஊர் பேர் தெரியாத சுங்க அதிகாரியின் அல்லது பொலிஸ் அதிகாரியின் கருத்தும் கூடவே பிரகாரமாகும்.

இன்று இலங்கையில் சமாதானத்தை நோக்கிய பாதையில் மிகுப்பெரிய பொருளா தார பலத்தோடும், அர்பணீப்புக்களாடும் கூடிய பத்திரிகையாளர்களைக்கொண்ட புதிய தகவல் மையங்களின்தேவை மிகமிக இன்றியமையாதனவாகும். என்று இலங்கைப்பத்திரிகையாளர் - ஜாசியன் கருணாயக்க கூறினார்.

இனமோதலை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதிலும், இலங்கையின் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பேணுவதையும் எந்த இயக்கங்களினாலும் செயற்படமுடியாமைக்கான காரணம் அரசாங்கத்தை எதிர்த்த பெரும்பாலான சக்திகள் மனித, ஜனநாயக உரிமை மீறல்களை அம்பலப்படுத்துவதில் ஒரு போதும் தெளிவான நிலையான அனுகுமிழையைக் கைக்கொண்டிருக்கவில்லை. சிங்களவர் மத்தியில் எழுந்த எதிர்ப்புகள் தெற்கில் நடைபெற்ற ஜனநாயக மீறல்களையும், தேர்தல் ஊழல்களையும் வெளிக்கொணர்ந்த அதே நேரத்தில் வடக்கில் துமிழர்கள் மீது நடத்தப்பட்டுக்கு முறைகளுக்கு நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ ஆதாவதெறிவிப்பவர்களாகவே இருந்தனர். தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இருந்த அமைப்புக்களும் இடையெல்லாவே செயற்பட்டிருந்தன. என்று நோற்றி வெறுள்ளமன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்.

யுத்த நெருக்கடியில் களைத்துப்போன மக்கள் தமது குரலை உயர்த்தவும், அப்பாவி மக்களை யுத்த அபாயங்களிலிருந்து காப்பாற்றவும் பேச்கவார்த்தைகளை நம்பிக்கையோடும் உறுதியோடும் தொரத்தக்க சமூக வெளிகளை (social space) உருவாக்கத்தக்க சமாதான வலையங்களை (peace zones) பிலிப்பைன்ஸ் பாஸியில் அமைத்து செயற்படுவது விரும்பத்தக்கது. என்று திரு. ஜோ. வில்லியம் குறிப்பிட்டார்.

இலங்கை அரசாங்கம் எவ்விதத்தில் அவசரகால நிலமையைப்பாவித்து கட்டுநாயக்கா தொழில் வலையங்களில் தொழிளார் உரிமைகளை மீறி வருகின்றது என்பதனை கமலாபீரிசும், "யுத்தநிலைமைகளில் உள்ளியல் வேதனைகளும் சிறுவர்களின் உரிமைப்பிரச்சனைகளும்" பற்றி கலாநிதி அளா டொனியும் விபரித்தனர்.

இலங்கை அரசாங்கத்திற்கும் போராளிக்குழுக்களுக்கும் இடையில் பேச்கவார்த்தை ஆரம்பிக்கப்படவேண்டுமென்றும், இலங்கை அரசும் விடுதலைப்புவிகளும் கைது செய்து வைத்திருக்கும் அரசியல் கைத்திகளை விடுதலை செய்யவேண்டுமென்றும், வடக்கிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம் மக்கள் மீண்டும் தாம் வாழ்ந்த பிரதேசங்களுக்கு செல்ல அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் தீர்மானங்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

நல்லா வயிறு முட்ட கள்ளையும் குடித்துவிட்டு மரவள்ளிக்கிழங்கு, பஸாப்பழும், கித்துல்பாணி அது இதுவென்று கட்டியெடுத்து - தூக்க முடியாமல் தூக்கிக் கொண்டு ஏத்தத்தில் திண்றிக்கொண்டுதான் ஏறி வரவேண்டியிருக்கும்.

மாசி மாதத்தில் இவரே முன்னின்று தோட்டத்தில் நடாத்தும் காமன் கூத்துவைப் பார்க்க பள்ளத்து நாட்டிலிருந்து வந்து விடியவிடிய கூத்தைப் பார்த்துவிட்டு போவார்கள்.

அதே போல மார்கழி மாதத்தில் தோட்டத்தில் பஜைன பாடிவரும் கோஷ்டியை ஒரு நாளைக்காவது நாட்டுப் பகுதிக்கு கூட்டிக் கொண்டு போய் வீட்டுக்கு வீடு பஜைனப் பாடவைத்து எண்ணை, தேங்காய், அரிசி எல்லாம் அன்னதானத்திற்காக சேகரித்து வந்துவிடுவார். அருச்களன் தவச அல்லது பொன்னர் சங்கர் கூத்து தோட்டத்தில் நடக்கும் காலத்தில் நாட்டில் தனக்குத்தெரிந்த சிங்கள வீடுகளுக்கும் சேதியனுப்பி அவர்களையும் வரவழைத்து.... நமது கலைகளை அவர்களும் ரசிக்க வைப்பார். ஆனால் அங்கே அந்த நட்புரிமை எல்லாம் தொடர்ந்து நீடிக்கவிடாமல் செய்துவிட்டது கொத்மலை நீர் தேக்கவேலை. அந்த அணைக்கட்டு வேலை ஆரம்பமானதுமே பள்ளத்தாக்கு களிலிருக்கும் சிங்கள விவசாயிகளுக்கு நிலம் ஒதுக்குவதற்காக.... அக்கரை மலை போன்ற தோட்டங்களில் கைவைத்ததால்.... அந்தத் தோட்டங்களில் நிரந்தரமாக தேயிலையை நம்பி வாழ்ந்த தொழிலாளர்கள் அதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு.... மேட்டுப் பகுதியிலுள்ள வெவ்வேறு தோட்டங்களுக்கு பிரிந்து போகவேண்டியாயிற்று. இரண்டொரு குடும்பங்கள் - ஏற்கனவே வவுனியா கிளிநொச்சிப் பகுதிகளில் போய்க் குடும்பேறிய தங்கள் உறவினர்களை நும்பிப் போய்விட்டார்கள். அப்படிப் போனவர்களில் பெரியசாமி வீட்டிற்கு பக்கத்தில் வாழ்ந்த முத்துராமன் குடும்பமும் ஒன்று. அந்த முத்துராமன் சின்னச் சண்டைக்குக் கூட.... "நா...என்னா அடுத்தவன் மாதிரி சிட்டிவிட்டு இல்லாதவனா...? ஏங்கையில் சிட்டிவிட்டு இருக்கு, இந்த நாட்டிலை எங்கை போனாலும் வாழுமுடியும். ஏம்கள ஒரு சிட்டிவிட்டு காரணுக்கு பிழிச்சக் கொடுத்துட்டு ராஜா மாதிரி இருப்பேன்" என்று வீம்பாகப் பேசும் அவன் பிள்ளைகுட்டியோடு வவுனியாப் பக்கம் போனது உண்மை. ஆனால் இந்த இடைக் காலத்தில் என்ன ஆனான் ஏது ஆனான் என்றே தெரியவில்லை.

இராணுவத்திற்கும் இயக்கங்களுக்குமிடையே முன்ட சண்டையில் அவர்கள் குடும்பேறிய பகுதியும் சிறைதந்து.... அகதிகளாக இந்தியாவுக்குப்

போயிருப்பார்களோ...?" என்று இப்பொழுதும் அந்த முத்துராமன் குடும்பத்துக்காகக் கவலைப்பட்டார். முத்துராமனின் ஒரோகள் ஜான்கி இந்த கொழுந்துக் காட்டையெல்லாம் மறந்துட்டு அங்க.... யாருக்கு வாக்கப் பட்டு வாழுறானோ.....? அல்லது வெட்டில்...கில்... தாக்கி.... பெரியசாமிக்கு கற்பனை பண்ணினிப் பார்க்கவே பயமாக இருந்தது. "யார் யாருக்கு ஸ்பாத் நடக்கு மோ அப்படித்தான் நடக்கும்..., பாவம் அந்தப்புள்ள..." சொல்லிக்கொண்டே வீட்டை நோக்கி நடந்தார்.

இரவு வெகு நேரம் வரைக்கும் கதாயுதத்திற்கும் கிரீடத்திற்கும் கோவ்ட் கஸர் யேப்பரை ஓட்டி அழகு படுத்தினான் சக்திவேல்.

பெரியசாமியோ... அனுமான் வாலை சரிசெய்வதில் கவனமாக இருந்தார்.

பொழுது விடிந்தது.

மகனை வழி அனுப்பிவைத்தார் பெரியசாமி வயத்திலிருந்து மெயின் ரோட்டு சந்திக்கு வந்த சக்திவேல் அதிக நேரம் சந்தியில் காத்து நிற்கவில்லை. சொன்னது போல சகாக்களோடு ஒரு வாகனத்தில் வந்தான் பரமசிவம். இவனையும் தன்குள் ஏற்றிக்கொண்ட அந்த வாகனம்.... ரதாளையை நோக்கிப் பறந்தது. சக்திவேலுக்கு... அந்த இளங்காலையில் அது ஒரு புது பயணமாகத் தோன்றியது.

ரதாளை மேற்பிரிவு தோட்ட மாரியம்மன் ஆவயத்திலிருந்து ஒவிபெருக்கிறுமல்ல ஒவித்த பாடல்கள் அந்த மலைப் பகுதி எங்கும் எதிரொலித்தது.

காலங்காலமாய் தோட்டமக்கள் வழிபடும் அம்மனுக்கு இன்று திருவிழாவானதால் தொழிலாளர்களின் வாசஸ் தலம் எங்கும் மாவிலைத் தோரணங்களாக காட்சியளித்தன. மார்கழி மாதம் போல... இன்றும் வயத்து வாசல்கள் எல்லாம் சுத்தம் செய்து கோலம் போடப்பட்டு அழகு படுத்தப் பட்டிருந்தன. கோவிலிலிருந்து ஊர்வலமாக வரும் அம்மன் சப்பாத்தை தோள்களில் தோட்ட இளைஞர்கள் சமக்க... சப்பாத்தில் பிரகாசமாக காட்சி தந்தது அம்மன் சிலை. சப்பாத்திற்குப் பின்னால் மலர் கூட்டம் அசைந்து வருவது போல பல வண்ண சேவைகளில், ழவும் பொட்டுமாக சிரித்த முகங்களோடு இளம் பெண்கள் கூட்டம் நகர்ந்து கொண்டிருந்தது.

கூட்டத்திற்குள் ஒருத்தி அம்மனைப் பற்றிப்பாட ஏனைய இளக்கள் ஒரு நேரத்தில் இதழ்குவித்து குலவைப் போட்டனர்.

சப்பரத்திற்கு முன்னால் முன்று சக்திக் கரகங்களும், அந்த கரகங்களுக்கு காவலாக மாடசாமி கோவில் வெட்டருவாளைத் தூக்கிக்கொண்டு மருளோடு ஆடும் பூசாரியும், மற்றும் பண்டாரம் சங்கு சேங்கண்டி உட்பட.... நடுத்தர வயதினரும் செல்ல.... குறிப்பு சொன்ன பூசாரி உடுக்கை தட்டுக்கொண்டு போக.... இதற்கெல்லாம் முன்னால்

பரமசிவம் புதுபுது பாட்டுக்களை தன் கிளான்டில் வாசிக்க, அதற்கு ஏற்றவாறு அவனின் குழுவினர் மேளம், தாளம் முழங்க... அந்த இடைக்களுக்கெல்லாம் ஏற்றவாறு முத்துப்பாண்டி கரகம் ஆட.... பெண்வேஷம் போட்டுக் கரகம் ஆடும் முத்து பாண்டியோடு சேர்ந்து தன் கதாயுதத்தை சுழற்றி சுழற்றி அனுமான் ஆட்டம் ஆடும் சக்திவேலுவும், இடை இடையே பலவித சேட்டைகளும் செய்து கொண்டிருந்தான்.

மக்கள் அவனின் ஆட்டத்தையையும் சேட்டைகளையும் வெகுவாக ரசித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

பொதுவாக பரமசிவத்தின் குழுவுக்கு வயத்திற்கு வயம் நல்வ வரவேற்புக் கிடைத்தது. அனுமார் ஆட்டமும் கரகாட்டமும் சிறப்பாகவே இருந்தது.

எல்லா வயங்களுக்கும் ஏறி இறங்கிய சப்பரம் கடைசியாக கோசுக்கிரோட்டு வயத்திற்கு இறங்கியது. அப்பொழுது பரமசிவம் சக்திவேலுவிடம் சொன்னான்.... "சத்தி... இது தலைவரோட வயம், தோட்டத்திலேயே இதுதான் பெரிய வயம். ஒவ்வொரு பக்கமும் இருபுதுக்கு மேல் காம்பிராக்கள் இருக்கு." என்றவன்.... இதுவரைக்கும் உன் ஆட்டம் படுசப்பர். ஒங்க அப்பாவே இப்ப வந்து உன்னப் பார்த்தா அடையாளமே கண்டுக்க முடியாது. அந்த அளவுக்கு ஆஞ்சிரேயாகவே இருக்கு." என்று பாராட்டினான்.

"அடுத்தவங்களை கரகமாடி சிரிக்கவைக்க முடியாது. ஆனா... அனுமார் சேட்டை செஞ்சி சிரிக்க வைக்கலாம். சோகமா இருக்கிற முகத்தைக் கூட சந்தோஷப் படுத்தும் பொறுப்பு... உனக்குதான். உன்னாலத்தான் அடுத்தவங்களை சிரிக்க வைக்கமுடியும்.."- என்று சக்திவேலுக்கு மேலும் உற்சாகத்தைத் தந்தான் கரகமாடி முத்துப்பாண்டி.

சப்பரம் தலைவர் வயத்தை அடைந்ததும் ஆட்டம் பாட்டமெல்லாம் மீண்டும் ஆரம்பமாகிவிட்டது.

ஆட்டமென்றத் சக்திவேலுவின் கால்சலங்கை அவிழ்ந்து விட்டதால்

அவன் ஒரிடத்தில் நின்று சலங்கையை இறுக்கிக் கட்டிக் கொண்டிருந்தான். அவனை குழந்து ஒரு விடலைக் கூட்டமே நின்றது. அதில் ஒருத்தி - அனுமானின் வாலை பிடித்திமுக்கவும் - அனுமான் அவளை வெறித்துப் பார்த்தது.

"என் அப்படி பார்க்கிற... அங்கப்பாரு அனுமான்... நீ சீதையைத் தேடிய அசோகாவனம்..." என்று கிழக்குப் பக்கமாக தெரியும் நூராளைப் பகுதியை சுட்டிக் காண்பித்தான்.

"பாவம் அனுமாரு... இன்னும் சீதையைக் கண்டு பிடிக்கல்ல. நீ குதிச்சிப் போயி அந்த அசோக வளத்தில் ஓஞ்சீதையை தேடிப் பாரு அவகிடைப்பா.." என்று வார்த்தைகள் சக்திவேலுவை பெரிதும் பாதித்தன. அவன் தன் பார்வையை நுவரொலியா பகுதிக்கு செலுத்தினான். அவனின் கண்கள் கலங்கின.

"சத்தி இன்னும் என்னாப் பண்ணுறு..." மேளக்கார கணேச சத்தமிட்டான். சக்திவேல் உடனே சயஷனர்வு பெற்றவனாய்.. கதாயுதத்தை தோளில் வைத்துக் கொண்டு "ஜெய்!" என்று சத்தமிட்டவாறு பாய்ந்து ஓடினான். அவனின் காற்கலங்கை கலகவலென ஓலித்தது. தப்பு சத்தமும் மேளசத்தமும் ஒன்று கலந்து ஓலிக்க... கரகாட்டமும் குரங்காட்டமும் உச்ச நிலைக்கு போயின. வேடிக்கை பார்ப்பவர்கள் வியந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்க திடெரேன அனுமான் சேட்டைகள் செய்ய ஆரம்பித்தது. கரணம் அடித்து... ஒரு கொய்யா மாத்தில் ஏறி... கூட்டத்தைப் பார்த்து கண்களை உருட்டிட ஈ... என்று பல்லைக் காண்பிக்க... அதைப் பார்தவர்கள் எல்லாம் கொல்லென்று சிரிக்க... மீண்டும் கூட்டத்தை நோக்கிய அனுமானின் கண்கள் கூட்டத்தில் ஒரு ஓரத்தில் யைத்து கவரோடு ஒட்டிநிற்கும் அந்த உருவத்தை உற்று நோக்கியது.

சத்திவேலால் தன் கண்களையே நம்ப முடியவில்லை.

"அது.... அது அவளா..? - தனக்குள் கேட்டுக் கொண்டவனுக்கு தலையே சுற்றுவது போல இருந்தது. மாத்திலிருந்து விழுந்து விடுவது போல கால்கள் நடுங்கியது பொத்தென்று மாத்திலிருந்து விழுவன் போலக் குதித்தவன்... அப்படியே உட்கார்ந்துவிட்டான்.

"என் அனுமாரு... விழுந்திட்டியா..?" பக்கத்தில் நின்ற ஒரு பெரியவர் ஆதரவாகக் கேட்டார்.

"இல்லைங்கய்யா... தலையை சுத்திரமாதிரி இருக்கு..." என்ற சக்திவேலுவை....

"வாங்க தமிழ் அப்படி வந்து உட்காருங்க எல்லாம் சியாப் பொயிரும்.." என்று பக்கத்து வீட்டு வராண்டாவிற்கு அழைத்துப் போய் உட்கார வைத்தார்.

"அனுமாருக்கு என்னா வந்திருக்காம்..." என்று சிலர் எட்டிப் பார்த்தார்கள்.

அதெல்லாம் ஒண்ணுயில்ல போங்க...." என்ற பெரியவர் அவனுக்கு தண்ணீரை குடிக்கக் கொடுத்தார்.

பராசிவனும் கணேசம் வந்து பார்த்தார்கள்.

"சுத்தி... கொருச நேரம் அப்படியே உட்கார்ந்தி இரு. இந்த வயம் மட்டும் தானே... நாங்க சமாளிக்கிறோம். சப்பரமும் அந்த வீடுகளை கடந்து கொண்டிருந்தது.

அந்தி வெயிலின் மஞ்சன் நிறத்தில்
அனைத்தும் மங்களமாய்த் தெரிய...

அந்த ஒருத்திமட்டும்....

வராண்டாவில் இருந்தபடி நகர்ந்து போய்க் கொண்டிருக்கும் கூட்டத்தை வெறித்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

கூட்டத்தில் ஆக கடைசியாக தயங்கி தயங்கி போகும் அவளைப் பார்த்ததும்..." ஏ... ஜானகி....!" என்று அழைக்க அவனின் வாய் படிப்பத்து. முயற்சிபண்ணி அதைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டவன்...

"ஐயா..." என்று பெரியவனா அழைக்க...

"என்னா தமிழி இன்னும் தண்ணீ வேணுமா?" என அவர் கேட்டதும்,
"இல்லைங்கையா...வந்து..." வெளிப்புகுதியை சுற்றிக் காண்பித்தவன்...,

"ஐயா இந்த திருவிழாக்கூட்டத்தில் மூலம் பொட்டுமா அங்காரத்தோடு அத்தனப் பெண்களும் போக அதோ கடைசியாப் போறானே... அஹட்டும் ஏய்யா...?" கேள்விக் குறியோடு பெரியவர் முகத்தை அவன் நோக்க...

"தமிழி பாவம் அந்தப் பொண்ணு. பக்கத்து வீட்டிலத்தான் ஒரு பட்டியோடு இருக்கிது.

அந்தப்புள்ள ஏங்கிட்ட நல்லா கதைக்கும். தன் சோகக் கதையை அடுக்கி ஏங்கிட்ட சோல்லி ஆறுதல் அடையும்" என்ற பெரியவர்...

"அந்த ஜானகி புள்ளையோடக் குடும்பம் ஆரம்பத்தில்... அங்கிட்டு

எங்கேயோ... அக்கர மஸைப் பக்கத்திலத்தான் இருந்தாங்களாம்.

சின் ன வயசி வ இருந்தே அந்தப் புள்ளைக்கும் அவங்க வீட்டுக்குப்பக்கத்தில் இருந்த வையனுக்கும் சினேகிதமாம். அவள் வயசுக்கு வந்தப்பிறகு.. அந்தப்பையன் அவளோட சினேகிதமாகத்தான் இருந்தான். அந்தப் புள்ளையும் அவள் மேல உயிராயே வைத்திருந்தாளாம். ஆனால் அந்த புள்ளையோட தகப்பன்...

"ஏம்மகள் கட்டிக் கொடுத்தால்... இந்த நாட்டில் சிட்டிஷன் எடுத்த எவனுக்காவது கட்டிக் கொடுப்பேனே தவிர இந்த நாட்டு சிட்டிஷன் இல்லாதவனுக்கு கட்டிக் கொடுக்க மாட்டேன்" - என்று உறுதியாக இருந்தான்.

அதே நேரத்தில்

அந்தப் பகுதியில் அணைக்கட்டு வேலைகளும் ஆரம்பமானதும்... மலையாவாரத்து தேயிலைத் தோட்ட ஆணுக்களும்... அவசர அவசரமாக வெல்வேறு தோட்டங்களுக்கு குடியேற முற்பட்டனர்.

"நாங்க எங்கேயும் போகத் தேவையில்ல.

நேர வவுனியாவுக்குப் போரோம். ஏற்கெனவே அங்க போயி குடியேறிவிட்ட ஏஞ்சொந்தக்காரனுக்கு நெலம் பொலிமல்ளாம் இருக்கு...." என்று சொன்ன அவளோட தகப்பன்... யாருகிட்டேயும் சொல்லிக் கொள்ளாமல் கூட குடும்பத்தோட பொயிட்டான்.

அங்கப் போன கையோட அந்த சொந்தக்காரனுக்கும் அவளுக்கும் கல்யாண ஏற்பாடாம்.

பாவம் அந்த பொன்னு. கல்யாணமே வேணான்னு எவ்வளவு பிழவாதம் பண்ணியும் யாரும் கேட்கல்ல.

கல்யாணம் முடிஞ்சிச்சி. ஆனா.. திடீரென தீவிரவாதிகளுக்கு எதிரா ராணுவ தாக்குதல் நடந்ததால்... இவளுக்கு தாலிக் கட்டியவனும் அப்பனும், இன்னும் கொஞ்சப் பேரும் வெல்ல தாக்குதலுக்கு பலியாகிட்டாங்க. அப்பறம்... அகதியோடு அகதியா அங்க இங்க தங்கி இந்தியாப் பக்கம் போகாம.... எப்படியோ இந்த தோட்டப் பகுதிக்கே.. ஒரு பாட்டுயோட....

அந்தப் பொன்னு வந்து சேர்ந்திட்டா....

ஏதோ ஒரு நெணப்பில இந்த ரதாள ஸ்டேசன்ஸ்ல இறங்கி பித்தா பித்தான்னு விழிச்சக்கிட்டிருந்த அந்தப் பொன்னையும், அந்த கெழவியையும் இங்க கூட்டிக்கிட்டு வந்ததே நான்தான். அந்த பொன்னு மட்டும் இந்த ஸ்டேசன்ஸ்ல இறங்காம.... ஒரு ரவ்வு நேரத்தில அடுத்த

நானுடோயா ஸ்டேசன்ல இறங்கிருந்தா அந்தப் பொண்ணோட கதியே வேறமாதிரிப் போயிருக்கும்." என்ற பெரியவரை அவள் நன்றியோடு பார்த்தான்.

"தம்பி அந்தப் பொண்ணுக்கு நான் கூட மாப்பிள்ளப் பார்த்தேன் ஆனா... அவ எனக்கு கல்யாணமே வேணான்னு சொல்லுறா. இருந்தாலும்... அவ மனகல ஏக்கமிருக்கு. அடிக்கடி தன்னை நேசித்தவவனைப் பற்றி கதை கதையா சொல்றா. தாலிக் கட்டியவனை மறந்தே போன அவ... தான் நேசித்த, காதலித்த அந்த இளைஞரைப் பற்றி கவலைப் படுவா.

முந்தாநாள் கூட அந்தப் பொண்ணு ஏங்கிட்ட பேசிக்கிட்டிருந்தப்...

"தாத்தா... நான் கணவன் எழந்ததால வெதவக் கோவத்தில நிக்கல்ல, நேசித்தவனை அடையமுடியாம பொயிருச்சேன்னுதான் நினைச்சி வெதவையா நிக்கிறேன்னு" சொன்னப்ப என் கணகளே கலங்கிரிச்சி. என்றவர் தம்பி.... இந்த மலைநாட்டுக்குள் நம்ம தொழிலாளர்களின் பிராச்சினை தீர... எத்தனையோ போராட்டங்கள், வேலைநிறுத்தங்கள் பண்ணி... எதையாவது வென்றெடுக்க முடியும். ஆனா... அந்தப் பெண்ணோட பிரச்சினையைத் தீர்க்க நாம அத்தனைப் பேரும் போராட்னாலோ அல்லது பொது வேலை நிறுத்தம் செய்தாலோ தீர்க்கமுடியாது. என்னா அது அவணோட மனதைப்பொறுத்த விஷயம். இதேப் போல எத்தனையோ பெண்ணுங்க... இந்த மலைநாட்டுக்குள் வாழ்ந்தும் வாழுமாம.... ஒரு நெயப்பட்ட வாழ்க்கையை கமந்துக்கிட்டு இருக்காங்க.

அவள் நேசித்தவன் இப்ப எங்க எந்தத் தோட்டத்துக்குள் வாழுறான்னு தெரியாது.

"அந்தப் பொண்ணு அள்ளைக்கு ஒரு நாள் என்னிடம் சொன்னா....

"என்னை நேசித்தவர்.... கண்டிப்பா இன்னொருத்தியை தாவிகட்டியிருக்க மாட்டாரு. இப்ப இல்லாட்டியும்.... நான் கெழவியானதுக்கப்பறுமாவது.... ஒரு கோச்சியிலோ அல்லது பஸ்ஸிலோ... இல்லாட்டி... ஆளுங்க கூட்டத்தில்யாவது வச்சி.... அவரைக் காணத்தான் போரேன்...." "கண்ணீரோட அவ சொன்னாப்பா...." என்ற பெரியவரின் கங்களும் கவங்கின.

"பெரியவரே..." என்று சொல்லிய படி எழுந்த சக்திவேல்.... ஆவேஷம் கொண்டவன் போல கதாயுதத்தை தூக்கிக் கொண்டு வெளியே பாய்ந்து போனான்... சப்பரமும் கூட்டமும் வயத்தின் கடைசித் தொங்கலுக்குப் போய்விட்டது. "எய் அனுமார் பாய்ச் சு வருதுடோ..." பாய்ந்து வரும் அனுமாரைப் பார்த்து இளைஞர்கள் கத்தினார்கள். தாவிப்போன அனுமான் சப்பராத்தில் அம்மன் சிலையின் மடியில் கிடந்த குங்குமத்தை அள்ளியெடுத்ததோடு, யாரோ நேர்த்திக் கடனுக்காக தட்டில் ஏந்திவந்த அம்மன் தாலியையும் எடுத்துக் கொண்டு அவளை நோக்கி ஓடியது.

"எய் அனுமார் தாலியோட ஒடுது... ஒடுது...."

அனுமாருக்குப் பிள்ளால் கூட்டம் ஓடு.....

"எதிர்பாராத விதமாக... அந்த அனுமான் தன் நெற்றியில் குங்குமம் இடவும் - அவள் திணகத்து விட்டாள்.

"எய் அனுமா.... ஒனக்கு பயித்தியமா..." அவள் கத்தினாள்

"ஜானகி என்னத் தெரியவல் நான்தான் சத்தி."

அவனின் முகத்தை கூர்ந்து பார்த்தவள்.... சத்திதான்... என் சத்திவேலுதான்..." என்று உணர்ச்சியோடு கொண்ணவள்.... குங்குமமும் சந்தணமும் கலந்து பூசிய அந்த ஆஞ்சினேய மார்பில் தன் முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டாள். கூட்டம் வியப்பாக இந்தக் காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

"ஜானகி..." அவளைத் தழுவிக் கொண்ட சக்திவேல் - அம்மன் தாலியைக் கட்ட மங்கள மேளம் முழங்கியது.

"சத்தி... அவ யாருடா...." பரமசிவம் அருகில் வந்து கேட்டான். அவளை நிமிர்ந்து பார்த்த சக்திவேலு... அன்னேன இதுதான் என ஜானகி. அந்த அக்கரை மலையில் தோத்துப் போன ஜானகியை இந்த அசோக வனத்தில் கண்டெடுத்திட்டேன். ராமாயணத்தில் ராமனுக்காக அசோகவளாத்தில் காத்திருந்த ஜானகியைத் தேழனான் அனுமான்.

ஆனா.... இப்ப.... இந்த ஜானகி அனுமானுக்காகவே காத்திருக்கா என்ற இந்த அசோகவனத்து அனுமானை ஆனந்தக் கண்ணோடு நோக்கினாள் ஜானகி.

நான்கு ஆண்டு
ஏறு நெருக்கடி
வியல் 'அகூடு'
வெளிவருவிறது.
'அகூடு' விற்கு
த அதாவதனை
ஏருக்கிறார்கள்.
ஆக்கதாரர்கள்,
விள் பணியை
ாடரும் காலங்
நிற்கிறது.

அகூடு
காமாண்டு தினங்

A A A IE
Postbus 85326
3508 AH Utrecht
Nederland

இந்தங்குட்டத்துக்கால
சந்தா இங்விதமுடன் நிறைவு
பெறுவிறது. புதியவருடத்துக்
காண(1994) சந்தாவை அனுப்பி
வைக்குமாறும் புதிய சந்தா
தாரர்களை அறிமுகம் செய்ய
மாறும் கெட்டுக்கொள்கிறோம்.
சந்தா செலுத்தாதவர்களுக்கு
நாம் தொடர்ந்து அனுப்ப
முடியாத நிலையிலிருக்கோம்.

எந்தனை சிலுவைகளைச்
கூப்பது?
எந்தனையாம் முறையாம்
அறைப்புவது?
ஆழவார்த்து,
ஏடுப்பார்த்து,
புதைப்பார்த்து
வயல்களிலும்
தெருக்களிலும்
வழிநை யிலும்
நாம்
எவற்றைக் கண்டோம்?

—
கி.பி.அரவிந்தன்

கி.பி.அரவிந்தன்